

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 34 • NUMMER 10 • OKTOBER 2008

Vrijwilligersdag

Rondje Vught

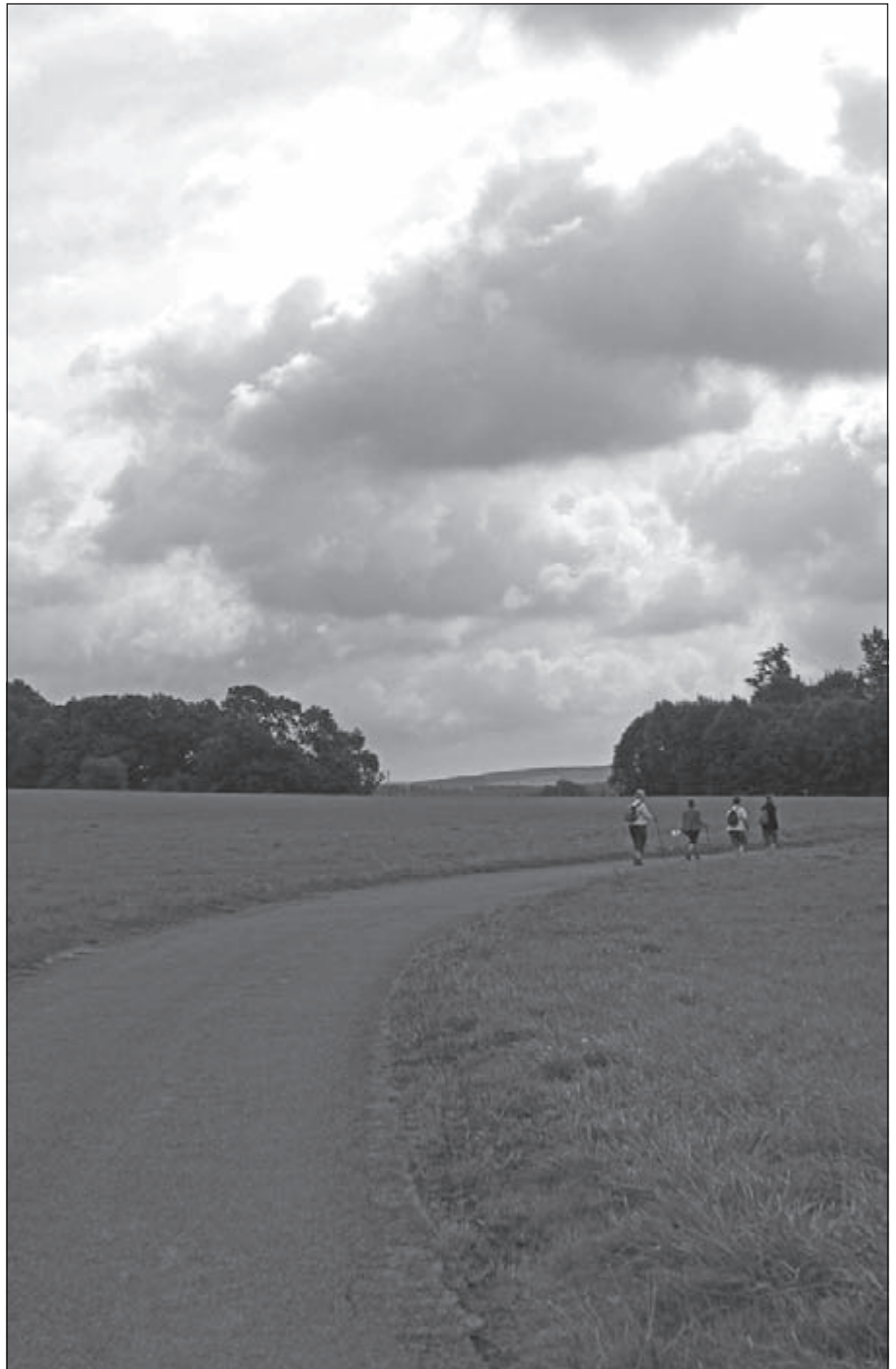

Friese Kennedymars

Dwars door Londen

*Wandelen op de Ardense
hoogten. Met de OLAT Clubreis
ben je er helemaal uit.*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens,
Maria Stortelder en Ad van Asten (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie)
Angélique van Deursen (webmaster)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie blad: Mirjam Kies

Advertenties & coördinatie website:

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven

NIEUW! olatnieuws@onsneteindhoven.nl

info redactie algemeen: 040 - 2550342

Ledenadministratie & abonnementen

Jet van den Bersselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven

De Regent 286, 5611 HV, Eindhoven

040 - 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Verzending

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Druk

Ton Niëns, Weert

INHOUD OLAT NIEUWS 10

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	7
Vooruitblik Winterserie & Clubreis <i>Mirjam Kies</i>	8
Prikbord <i>Mirjam Kies</i>	8-9
Vrijwilligersdag '08 een geslaagd uitje <i>Ad van Asten</i>	10-11
Brabant, we blijven je roemen! <i>Jo & Nelly van de Voort</i>	12-14
De 25 ^e keer Nijmegen <i>Ad van Asten</i>	13-14
LPS Nieuws: Gerrit van Haandel 100x Long Distance Walker <i>Mirjam Kies</i>	14
LPS Clubkampioenschap, stand & agenda <i>Ad van Asten</i>	15
Persoonlijkheden: Marcelino Sobczak & Hans de Vries <i>Mirjam Kies</i>	16
Rondje Vught met de WoD-groep <i>Joop Reichenfeld</i>	17
Het Chinese avontuur van Kees & Inge <i>Inge Mol-van Egmond</i>	18-19
Friese Kennedymars met groeipotentie <i>Henri Floor</i>	21-22
De '80 van de Langstraat' <i>Peter van de Ven</i>	22-23
Schitterend Smørumnedre <i>Rinda Scheltens</i>	23
Dwars door Londen over het Thames Path <i>Joop Reichenfeld</i>	24-25
Hoe hebben ze die bus daar gekregen? <i>Ad van Asten</i>	26-27
Verlag van een voetreis naar Rome (4) <i>Sjef Koolen</i>	28-32
De Vierdaagse in Doetinchem <i>Constant Dedel</i>	32
Long Distance Walkers en Kennedy Walkers (sectie LA)	33-34

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook www.olat.nl en www.olatnieuws.nl

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur. Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum

073 5033322

joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp

Daalenbroek 32, 6002 VN Weert

0495 450325

m.h.tromp@hccnet.nl

Secretaris

Kees van Vessem

Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven

040 2110413

keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven

040 2524404

j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuurslid

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert

0495 537775

toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Boetje Huliselan

Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt

06 13176518

boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Cor Broerse

Hoffmanstraat 22, 4143 BE Leerdam

0345 615530

c.broerse@kpnplanet.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk

0413 212161

adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman (voorzitter), Piet van der Ree (secretaris)
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 - 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 - 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat)
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 - 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Bersselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Cor Broerse

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 - 2110413
Kees van Iersel, 0411 - 621706
Piet van de Zande, 040 - 2263198

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413 - 475454

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413 - 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 - 475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Truus van Vessem, Wendy vd Heyde (H. Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algemene coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06 - 10884556
Willem Schoonhen, 06 - 48783069

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 - 212161

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 - 120744736, giro 2608214

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 - 2524404

Boetiek

Hetty van Wijk-Verberne / Janet van Gennip
040 - 2812060 / 040 - 2415802

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

Twee activiteiten waren vorige maand gezichtsbepalend: de vrijwilligersdag in Den Bosch en het clubweekend naar de Eifel. Beide verliepen naar wens en zijn ook niet meer weg te denken uit de nazomerse invulling van ons programma. Ze bieden onze vrijwilligers en/of leden de unieke kans om, in een ongedwongen sfeer, elkaar nader te leren kennen. Die houden we er beslist in, met alle ondersteuning die nodig is.

Ons nieuwe jaarprogramma is met zorg samengesteld en biedt weer voor elk wat wils. Misschien stimuleert het boekje wel om ook eens wat nieuws uit te proberen: prestatiewandelen, wandelpaden, doordeweekse seniorenwandelingen of een avond4daagse, clubreis of gewoon een winterse wandeling. Het is allemaal mogelijk bij OLAT.

Onze winterserie begint op 19 oktober in Boekel. De commissie spaart tijd noch inzet om het onze wandelaars naar de zin te maken. Er zijn nog 2 plaatsen open in deze nieuwe commissie, waarin we ook graag iemand uit de boetiek en een gewone wandelaar zouden opnemen. U hebt belangstelling? Bel mij gerust even op, of spreek me aan op het inschrijfbureau.

En dat geldt ook voor kandidaat verkeersregelaars. De reactie op onze vorige oproep was eerlijk gezegd: te mager. Wij hebben uw steun hierbij echt hard nodig, want anders zouden we op een zeker moment wel eens van een koude kermis kunnen thuiskomen. Zover willen wij – en u – het toch zeker niet laten komen!

Ons bestuur is momenteel een beetje gehandicapt. Cor is enige tijd om medische redenen niet volledig mobiel, Theo is inmiddels uit zicht verdwenen en Kees heeft privé zorgen die om zijn aandacht schreeuwen. Er zijn zeker 2 kandidaten nodig om ons team te versterken. Geïnteresseerd? Een telefoontje, en u krijgt alle informatie.

Om u te informeren over de gang van zaken binnen OLAT hebben wij ons prachtige clubblad ter beschikking. Daarnaast heeft Angélique onze website www.olat.nl in een nieuw jasje gestoken, zodat nieuws en OLAT-activiteiten overzichtelijk worden gepresenteerd. Besloten is om de actuele nieuwspagina op onze website zodanig in te vullen, dat dit andere vormen van communicatie overbodig maakt. Officiële mededelingen per post natuurlijk uitgezonderd. Breng daarom regelmatig een bezoekje aan onze website!

Verheugend is ook dat zoveel enthousiaste en sportieve wandelaars OLAT op de kaart zetten door veelvuldig aanwezig te zijn bij de grote wandeltochten in den lande. Nooit eerder haalden wij 131 actievelingen die meedoen aan de clubkampioenschappen. Geweldig en ga zo door!

-AvA-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee. Overigens kunnen, in tegenstelling tot andere OLAT-wandeltochten, bij deze wandelingen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. .

Informatie:

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl
Piet van de Zande 040-2263198 pvandezande@zonnet.nl

AGENDA 2008/2009

Datum	Route	Startpunt
7 okt.	(dwars door) de Pan	Huize Provindentia, 040-2279408 Albertlaan 19, 6029 PN Sterksel
21 okt.	Rond de Prehistorie	D'n Oude Stee, 013-5181524 Dorpsstraat 1, 5133 AD Riel
04 nov	Malpie & Dommelbeemden	café de Venbergse Molen, 040-2017676 Molenstraat 211, 5556 TA Valkenswaard
18 nov	De Geelders	café Groenewoud, 0411-631291 Kasterense straat 23, 5298 NV Liempde
02 dec	De 'Grote Heide'	café de Boerderij, 040-2856440 Kreijl 40 (via Zwembadweg, Geldrop) 5591 TR Heeze
16 dec	De Peelrand	Café de Molen, 0492-342216 Kerkeind 23, 5763 BA Milheeze
30 dec	NB: geen wandeltocht	i.v.m. Grenzeloze Tocht daags tevoren

2009

13 jan	JUBILEUMTOCHT i.v.m. 10 jaar WoD	café Schafrath, 040-2831741 Park 35, 5671 GB Nuenen
27 jan	Reuselse Moeren	d'n Ouwe Brandtoren, 0497-620311 Burg.Willekenslaan 2, 5541 NA Reusel
10 feb	Loonse & Drunense duinen	café-restaurant De Vondst, 0411-641485 Pepereind 13, 5266 AJ Cromvoirt
24 feb	Kazematroute	camping de Sprink, 0492-661503 Kasteelweg 21 (P.v.Moorseel) 5731 PK Mierlo
10 mrt	Struinen door bos en duinen	café de Heeren Janssen, 0411-643430 Torenstraat 6, 5268 AT Helvoirt
24 mrt	Nulandse Heide (geen rustcafé)	Hotel Nuland, 073-5342534 Rijksweg 25, 5391 LH Nuland
07 apr	Voorjaarsbloei in Geelders en Maai	café De Oude Ketting, 0411-673030 Bosscheweg 74, 5283 WB Boxtel
21 apr	Rondom 't Kapelleke	Brasserie Kleijn Speijk, 013-5282263 Bosweg 140, 5062 SH Oisterwijk

ROOISE WANDELINGEN

Seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
14 okt	De Beckart
21 okt	't Riethof
28 okt	Oud Rooy
04 nov	Den Toel
11 nov	De Beckart
18 nov	't Riethof
25 nov	Oud Rooy
02 dec	Den Toel
09 dec	De Beckart
16 dec	't Riethof
23 dec	Oud Rooy
30 dec	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennis maken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 - 475467 of
Betsie van Mil 0413 - 475454

CLUBREIZEN 2008

AGENDA

25 okt GR 577 Durbuy-Marche en Famenne 23-17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: welke tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.
Gironummer: 706801 t.n.v. OLAT Weert.

Inschrijfgeld (prijzen onder voorbehoud):

Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00
Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen: Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur
Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: St-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Belangrijk: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775 of 06 -13011144
toon.van.wordragen@gmail.com

WINTERSERIE 2008/09

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur voor koffie.
inschrijving vanaf 07.30 uur.
sluiting 10 t/m 40 km: 17.00 uur

Afstand/starttijd: 40-30 km 08.00-09.30 uur
20-15-10 km 09.00-12.30 uur
60 km (alleen maart) 07.00-07.30 uur

Start Nordic Walking 10-15-20 km 11.00 uur
30-40 km 08.30 uur

Kosten: 10 km € 2,50
15 km € 3,00
20 km € 3,50
30 km € 4,00
40 km € 4,00

Prijzen inclusief koffie, thee of soep op de posten onderweg. Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart.

Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Informatie: Tel: 073-5033322

AGENDA 2008/2009

Zondag 19 oktober BOEKEL
Partycentrum Nia Domo
St. Agathaplein 6
5427 AB Boekel

Zondag 16 november OISTERWIJK
Brasserie Kleijn Speijck
Bosweg 140
5052 SH Oisterwijk

Zondag 18 januari LAGE MIERDE
Camping de Hertenwei
Wellenseind 7
5094 EG Lage Mierde

Zondag 15 februari HELMOND
Wijkhuis 't BrandPunt
Biezenlaan 27
5708 ZD Helmond

Zondag 15 maart SINT MICHIELSGESTEL
Partycentrum Absoluut
St. Michielstraat 1
5271 AL Sint Michielsgestel

Maandag 13 april ASTEN
2e Paasdag, 32e Paastocht
Café-Zaal Jan van Hoek
Markt 12
5721 GE Asten

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

OKTOBER

17	André Heusdens	Eindhoven
17	Mari vd Rijt	Sint-Oedenrode
18	Johan Berkhof	Uithoorn
18	Nicole Nacken	Helmond
18	Rob Huizinga	Eindhoven
19	Wineke vd Velden	Lommel
19	Mia Bolck	Vessem
20	Maria v Sleeuwen-vd Tillaer	Boekel
21	Johan van Bakel	Sint-Oedenrode
21	Maria van Hoek-Kuijpers	Mierlo
21	Kees Lambregts	Etten-Leur
21	Sander Frijters	Roosendaal
22	Paula Jansen-v Lierop	Hapert
22	Gerry vd Vorstenbosch-Verheyen	Veghel
23	Nettie van Iersel-v Nieuwburg	Haaren
23	Riek Fiers	Eindhoven
23	Jeroen de Vries	Eindhoven
23	Leo Schuurmans	Langenboom
23	Ed Litjens	Waalwijk
24	Monique Barten	Veldhoven
24	Aad Levering	Helmond
25	Cees Jacobs	Uden
27	Ans Franssen-vd Weerden	Nuenen
27	Herma Dortmans	Veghel
27	Doortje Kessels-v Oort	Boekel
28	Jan vd Hurk	Helmond
29	Maria van Hak	Best
30	Toos Kantelbergs-vd Berg	Nuenen

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HV, Eindhoven
040 - 2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

AANGEMELD ALS LID:

Mevr. Henny Rutten-Aarts
Kalmoes 13, 5491 KJ Sint-Oedenrode

30	Antoniet vd Nieuwenhuijzen
30	Nico vd Berg
30	Maria vd Oetelaar-vd Berg
30	Piet van Petten
31	Marja Vermeulen
31	Jan van 't Hof
31	Lia Laros

NOVEMBER

1	Trudy Taal
2	Toon vd Vleuten
2	Riet Hesselmans
2	Truus Maas
2	Martha Rodenburg-Glorie
3	Willy van Dijk
4	Henry Sars
4	Wiel Zuidinga
4	Tiny van Lanen
4	Wim Toonen
5	Gonny Hollanders-v Kol
5	Nellie Vloet
5	Christ de Louw
6	Huub Verhagen
7	Hanny Verwegen
8	Ron van Dijk
8	Elly vd Velden
8	Henrietta Coenen
8	Theo Gijzen
9	Dick Verhagen
9	Nettie Brans
10	Netty vd Berg
11	Tineke vd Pas-v Nieuwburg
11	Hanneke Eggermont-v Os
11	Christine Wijn
12	Theo van Lieshout
12	Walter Eickmans
12	Toos de Rooij
12	Wim Vegers
13	Marieke Vloet
13	Julia Noya
13	Toos v Oorschot-vd Westelaken
14	Rinda Scheltens
14	Els Hikspoors
14	Ans Bouwe-vd Pol
15	Joke Donders-Jansen
15	Joyce Pauw

Sint-Oedenrode
Asten
Veghel
Goudswaard
Veldhoven
Eindhoven
Waalwijk

's-Gravenhage
Sint Oedenrode
Beek En Donk
Heeze
Sint Oedenrode
Nuenen
Eindhoven
Best
Boekel
Langenboom
Asten
Uden
Boxtel
Bladel
Veghel
Deurne
Sint Oedenrode
Eindhoven
Eindhoven
's-Gravenhage
Sint Oedenrode
Nederweert
Haaren
Veldhoven
Someren
Best
Eindhoven
Breda
Rosmalen
Uden
Sambeek
Sint Oedenrode
Zwolle
Geldrop
Erp
Dongen
Heeze

VIERDAAGSE

Er zijn nog wat aanvullingen binnen gekomen op de Vierdaagselijstjes in ons vorige nummer.

Onderstaande leden liepen met succes de Vierdaagse in Nijmegen. Erachter het aantal keren dat zij mee hebben gedaan.

Gerard Legierse	28
Frans Smits	22
Regina Bakker	8
Wim Freriks	5
Nico van Hassel	5
Cees Gutteling	2
Henk van der Sanden	1

Verder stond **Wim van de Kerkhof** ten onrechte in het rijtje van Nijmegen; hij liep dit jaar alleen in Apeldoorn.

Henk van der Sanden uit Almere laat weten dat iedereen gratis de foto's kan downloaden die hij deze zomer in Nijmegen heeft gemaakt. Zowel van de Ganzenheuvel waar hij verbleef (en zeer tevreden over was) als van de Vierdaagse zelf. De foto's zijn te vinden op zijn website www.heopa.nl

KLEURRIJKE WANDELAAR OVERLEDEN

Hij was geen lid van onze vereniging, maar menigeen zal **Chris van Schijndel** uit Best hebben gekend, want hij was een opvallende verschijning in de wandelwereld. Chris werd vooral bekend door zijn sponsorwandelingen voor het Rode Kruis en de organisatie van de avondvierdaagse in zijn woonplaats Best. Bij de Vierdaagse was hij altijd herkenbaar aan zijn hoge hoed. Chris liep zeker 100.000 km bij elkaar en maakte zijn medewandelaars graag deelgenoot hiervan.

Vorige maand overleed hij, na geruime tijd ziek te zijn geweest – al beleefde hij dat zelf niet zo en zat hij nog vol plannen voor de toekomst. Ook in OLAT-gelederen zal hij herinnerd worden als een kleurrijk mens.

Koers uitzetten

Even een open deur intrappen: bij alle wandeltochten is het uitzetten van de koers/het parkoers/de route of hoe je het ook noemen wilt een hoofdzaak. Maar niet alleen bij wandeltochten, ook bij verenigingen en de bond is dit bittere noodzaak. Bij de KNBLO-NL kan men er zich niet van afmaken met een houding van 'ach ja, we doen maar wat'. Als die tijd er ooit geweest is, dan is die in ieder geval al lang voorbij.

Bestuurlijk is er bij de bond gereorganiseerd. De regio's (op een enkele na) zijn allemaal juridisch een onderdeel geworden van de KNBLO-NL en de verenigingen van individuele leden zijn (bijna) allemaal gefuseerd tot één grote vereniging (VIL). Er komt een ledenraad van 60 leden, waarvan er 30 afgevaardigd worden door de verenigingen, 15 door de VIL en 15 door de landelijke wandelsportorganisaties zoals ANWB en KNAU. Reden te meer om eens opnieuw de koers uit te zetten.

Een aantal mensen die samen een aardige dwarsdoorsnede van de bond vormen – onder wie een hoofdbestuurder, regiobestuurders, accountmanagers, verenigingsbestuurders en medewerkers van het bondsbureau – houden momenteel een serie brainstormsessies over de uit te zetten koers. Dit onder het motto 'samen oplopen'.

Zaken die hierbij aan de orde komen zijn:

- Wat zijn de doelen van de bond en hoe kunnen we deze uitvoeren.
- Hoe zien de klanten er uit; welke soorten wandelaars en verenigingen kennen we.
- Wat zijn de kerntaken en wat zijn de nieuwe taken.
- Wat voor producten en diensten kunnen we aanbieden.

Tijdens de laatst gehouden workshop luidde de centrale vraag:

Op welke klanten en organisaties moet de bond zich komende jaren concentreren? Hieronder in 't kort de voornaamste aanbevelingen:

Werving:

- Recreanten (ommetjesmakers), gezondheidssporters, avondvierdaagse en evenementen
- Belangrijkste doelgroepen: 45-65 jaar; 6-12 jaar (avondvierdaagse)
- Belangrijkste motieven: gezondheid/bewegen, sociale contacten, sfeer, natuurbeleving en de kwaliteit van een goed verzorgde wandeling
- Mogelijke obstakels: gebrek aan informatie, gebrek aan training, aanbod moet passen bij de (nieuwe) wandelaar

Behoud:

- Verenigingstochten, wekelijkse tochten. Kortom LWP-aanbod
- Prestatiewandelen
- Avondvierdaagse
- Evenementen

Hierbij passeerden enkele aardige tips de revue, zoals:

- Voorinformatie over tochten in clubblad en website (niet onbekend bij OLAT)
- Reacties van wandelaars op website (forum, evt. met waarderingcijfer)
- Begeleiders (via school of club) vragen bij avondvierdaagse (1 per ± 10 deelnemers)
- Diensten te leveren door de bond: draaiboeken, informatie, ontwikkelen van kwaliteitscriteria voor de verenigingen, b.v. in de vorm van een checklist.

Eindconclusies:

- Zich richten op de kerntaken, het organiseren van tochten en evenementen.
- Geen versnippering. Niet schieten met hagel op alles wat beweegt. Dat is verspilling van energie en geld.
- Kwaliteit. Aanbieden/ontwikkelen van kwaliteitscriteria en kwaliteitssystemen, informatie en kaderopleidingen voor de verenigingen.

-Kees van Vessem-

Fotopresentatie 'Hermanneke' over wandelen in Australië

Anneke en Herman Lieven bewandelden in het westen van Australië een lange-afstandspad van in totaal 1000 kilometer. Ze deden dat in twee etappes; over het laatste gedeelte heeft u al kunnen lezen in OLAT Nieuws.

Op basis van de talloze foto's die Herman en Anneke onderweg hebben genomen en hun 70 dagen omvattende dagboek hebben zij nu een leuke presentatie samengesteld.

Deze wordt gehouden op vrijdagavond 7 november a.s. bij pannenkoekenhuis De Pimpernel, gevestigd op camping De Hooghe Heide, Werstkant 17, 5258 TC in Berlicum.

Wie hun ervaringen 'Down Under' wil delen of informatie wil opdoen over wandeltochten in dit verre werelddeel, is van harte welkom vanaf 19.30 uur. De presentatie begint om 20:00 uur. De verwachte sluiting van de avond is rond 22:00 uur.

Er wordt geen entreegeld gevraagd, maar de consumpties zijn voor eigen rekening. Het wordt op prijs gesteld als men zich tevoren aanmeldt. Dat kan per mail: patrijspoort30@gmail.com

VOORUITBLIK WINTERSERIE

BOEKELSE ROUTE RIJGT LANDGOEDEREN EN BOSJES AANEEN

De gemeente Boekel heeft onlangs behoorlijk huisgehouden door op één dag zo'n 170 oude bomen om te zagen, maar gelukkig niet in het gebied waar Ad Verbakel de eerste winterserietocht van dit seizoen heeft uitgezet. De wandeling rijgt een groot aantal mooie landgoederen en bosgebiedjes aaneen, afgewisseld met agrarisch gebied en wat heidevelden.

De tocht start in Partycentrum Nia Domo aan het Sint Agathaplein te Boekel. Al na een paar honderd meter bereiken de wandelaars het eerste bosgebiedje, de Bosberg. Van daaruit gaat het richting Esdonk met zijn oude kapelletje en boerderijen. De 10 km buigt hier af, terwijl de deelnemers op de 15, 20, 30 en 40 km op weg gaan naar de Deelse Kampen waar de eerste wagenrust staat. Bij het bosgebied Kranerijt haakt de 15 km af en steekt de rest de weg over richting de Rooije Asch. De route voert door afwisselende landschappen naar de eerste caférust in 'De Drie Kastanjes' dat midden in het bos ligt. Dit is tevens het keerpunt van de 20 km.

Het parkoers van de 30 en 40 km leidt door het bosrijke landgoed Cleefs Wit en vervolgens naar landgoed de Sijp, waar de wegen zich opnieuw scheiden. De wandelaars op de 30 km gaan richting de Vossenbergh (een voormalige protestantse nederzetting) terwijl de 40 km nog verder naar het zuiden afzakt naar landgoed De Stippelberg. In het gemeenschapshuis van De Rips is de tweede caférust.

De terugweg loopt eerst via een stukje Oplose weg, dan door de Aarlesche Peel waar de samenkomst met de 30 km is. Daarna volgt de passage door heidegebied de Krim, in de wintermaanden een nat gebied, maar in oktober kan de wandelaar er nog de voeten droog houden. Even voorbij de vennetjes wacht de wagenrust.

Nogmaals wordt landgoed Cleefs Wit aangedaan en als ook de 20 km zich er weer bij heeft gevoegd loopt het parkoers verder naar Huize Padua in Boekel. Hier haakt de 15 km aan. Het laatste deel voert over de Vliegberg en dan is het nog maar een klein eindje lopen naar het startlokaal.

PRIKBORD

OLAT-delegatie wandelt het Brabants Grensdijkjespad in

Vanaf station Boxtel startte op woensdag 24 september een tienkoppige delegatie van OLAT om een stuk van het nieuwe Brabantse Grensdijkjespad in te wandelen. Dit pad is gemaakt in het kader van 100 jaar KNBLO en met name door **Theo Tromp** en **Joop Reichenfeld** is er heel veel energie in gestoken. Joop deed onder meer de routecontrole en maakte de foto's voor het fraai uitgegeven wandelgidsje, dat tegelijkertijd het licht zag.

De wandelaars kregen vanaf Gemonde gezelschap van **Els de la Parra**, **Marinus van Roosmalen** en zus **Annie**, terwijl bij de bushalte in buurtschap Kasteren **Constant Dedel** was uitgestapt om het laatste stukje van de tocht mee te wandelen.

De deelnemers eindigden in zorgcentrum Odendaal in Sint-Oedenrode, waar onder grote belangstelling een bord werd onthuld, mooie woorden werden gesproken door de burgemeester en een KNBLO-afgevaardigde, en een rolstoelpad officieel in gebruik werd genomen.

Ook 'hoffotograaf' **Noud Wijn** liep mee; zijn foto's zijn zoals altijd te vinden op www.picasaweb.google.com/tongelre4

VOORUITBLIK CLUBREIS

VAN DE ARDENNEN NAAR DE FAMENNE

De clubreis van 25 oktober voert ons over de GR 577 van Durbuy naar Marche, maar je zou evengoed kunnen zeggen van de Ardennen naar de Famenne. Rotsen, snelstromende beken en druipeengrotten zijn bepalend voor het eerste gedeelte van de tocht; glooiende landerijen afgewisseld met stukjes bos voor het tweede deel. Ook de Ourthe laat zich zien. De nogal toeristische startplaats Durbuy heeft tegenwoordig een autovrij centrum dat zijn eerbiedwaardige ouderdom moet onderstrepen. Op een eiland in de rivier hadden de Romeinen al een castellum gebouwd, later vervangen door een burcht. Het huidige kasteel staat op de fundamenten van de burchtruïne.

In het plaatsje Hotton, bekend om zijn druipeengrotten, ontmoeten we de Ourthe weer. Niet lang daarna gaat het ruige landschap met zijn verrassende uitkijkpunten over in een meer lieflijke streek: de Famenne. Vanwege zijn gunstige microklimaat, vruchtbare gronden en strategische ligging was dit gebied al heel vroeg bewoond. Langs de Romeinse verbindingswegen zouden zich later nieuwe kernen van landbouw en nijverheid ontwikkelen. Adellijke families en monniken die er vervolgens neerstreken bouwden de regionale economie in de Middeleeuwen verder uit.

Marche, ons eindpunt van de wandeling, kon zo in vier eeuwen tijd uitgroeien van plattelandsgelucht tot handelsplaats van betekenis, die in de 13^e eeuw stadsrechten kreeg. De oude verdedigingswerken zijn vakkundig gesloopt door Lodewijk de Veertiende, en tegenwoordig hangt er in het drukbezochte oude centrum eerder de sfeer van vlak voor de industriële revolutie, met statige gebouwen, fontein en pleintjes waar het goed toeven is. Maar vóór we hier neerstrijken op een terrasje valt er minstens zoveel te genieten van de rust van het ongerepte en weidse platteland.

Alle praktische informatie over de OLAT-tochten staat op pagina 5.

PRIKBORD

Markeerdersdag markeert Ook einde 'tijdperk Theo Tromp'

Als de jaarlijkse OLAT Markeerdersdag had plaatsgevonden in de Eifel, was het belang van een heldere markering in één klap aanschouwelijk gemaakt. Van de gigantische wirwar aan bordjes die o.a. de Duitse Eifelverein daar op de bomen heeft getimmerd, kregen de 'clubreizigers' van OLAT letterlijk het heen en weer...

In Geldrop kwamen echter vooral actuele zaken aan de orde. Markeringen zijn voortdurend aan wijzigingen onderhevig. Het valt dan niet mee om een consequente werkwijze te handhaven. Zo duiken tegenwoordig stickers op waar een hoekje afgeknipt is, bij wijze van bepijling. **Theo Tromp** wist te vertellen dat wellicht volgend jaar de kleurcodes van sommige paden veranderen. Dat heeft weer te maken met licenties.

In Geldrop kon meteen worden kennis gemaakt met de nieuwe coördinatoren van diverse OLAT-paden. Verder waren er enkele nieuwsgierigen die misschien wel markeerder willen worden. **Jan van Berkel**, coördinator van het Airbornepad, had één van hen het liefst meteen ingelijfd.

Voor Theo Tromp – op het punt naar Thailand te vertrekken – was de bijeenkomst tevens zijn zoveelste afscheid van de laatste maanden. De supervisie van de OLAT wandelpaden berust nu bij **Joop Wesseling**. **Truus van Vessem** sprak namens alle aanwezigen een welgemeend dankwoord uit: „Je hebt je vele jaren lang enorm ingezet voor de wandelpaden. Het is geweldig wat je allemaal gedaan hebt.”

Ad en Jo timmeren een enorme stellage; Frans geeft Ad aanwijzingen voor een veilig gebruik van de zaagmachine.

NIEUWE OPSLAGPLAATS OLAT: EEN HELE VERBETERING!

Er is heel wat werk aan vooraf gegaan, maar vlak voor de eerste winterserietocht hebben de verzorgers van OLAT dan toch de beschikking over een nieuwe opslagplaats. Het is een gedeelte van een voormalige tuinbouwkas in het buitengebied van Zandoerle, midden tussen de maisvelden. Met zijn ruim vijftig vierkante meter is het een riant onderkomen, zeker als men het vergelijkt met de container waar OLAT voorheen de spullen in opslag had. Voortaan staan de verzorgers lekker beschermd tijdens het laden en lossen.

Omdat de kas aan meerdere gebruikers wordt verhuurd, kwam er nog wel het nodige timmerwerk aan te pas om de ruimte af te scheiden. Een klus die bij **Frans Peters** in vertrouwde handen was. Hij sleepte zijn halve timmermanswerkplaats mee naar Zandoerle en liet zich er bijstaan door **Ad Verbakel**, **Jo Willems** en **Toon van Wordragen**. Zo verrees in een paar dagen een grote wand met daartegen een meters lange en hoge stellage, van sloophout dat Frans ergens goedkoop op de kop had weten te tikken. Het OLAT-materieel ligt er straks overzichtelijk voor het grijpen.

Als de redactie een kijkje komt nemen is de opslagplaats bijna klaar; alleen de enorme toegangsdeur moet er nog in. „Er is hier eigenlijk plek zat voor 'n kantoortje”, mijmert Frans. Hij ziet het al helemaal voor zich: „Met aanvraagformulieren voor spullen, in drievoud in te dienen.” Hij wijst naar Ad: „En dan word jij de kantoorpik.” Het antwoord laat zich raden...

TRIJNIE VAN DER SCHANS WINNARES ZOMERPUZZEL

Dat de lezers een maand extra de tijd kregen om de zomerpuzzel op te lossen heeft niet geholpen. Er zijn geen nieuwe inzendingen binnen gekomen. Daarmee is **Trijnie van der Schans-Kooistra** uit Eindhoven het enige OLAT-lid dat de Friese wandelwoordenpuzzel tot een goed einde wist te brengen, op één woordje na. Al met al een prestatie van formaat, want de puzzel bleek achteraf toch wel verdraaid moeilijk. Zelfs met behulp van internet.

Trijnie... Kooistra... wacht eens, zijn dat geen Friese namen? „Jawel, mijn opa was een Fries”, zegt onze winnares, die het goede nieuws toevallig op haar 66e verjaardag te horen krijgt. „Maar ik ben in Eindhoven opgegroeid, mijn ouders kwamen uit Groningen en Drente en bij ons thuis werd helemaal geen Fries gesproken. Dus ik heb er toch veel moeite voor moeten doen. En verder heb ik er maar wat eigen logica op los gelaten.”

Nu heeft ze gelukkig ook een broer die in Friesland woont en met een echte Friezin is getrouwd. Die hebben haar een handje geholpen toen ze in het noorden op visite was. „De moeilijkste woorden had ik voor dat bezoek bewaard”, lacht Trijnie. Ze vertelt dat ze vroeger door de Brabantse kinderen veel is geplaagd met haar Friese naam. De puzzel maakt dat hopelijk weer een beetje goed.

Trijnie ontvangt een cadeaubon, te besteden in de OLAT boetiek.

Voor de liefhebbers hier de oplossing, met dank aan de Fryske Akademie:	
Fleane	voortsnellen (lett. vliegen)
Skreppe	zich voorthaasten
Avenseare	voortmaken, opschieten
Drintelje	dralen
Toffelje	stevig de pas erin houden
Skowe	voorovergebogen lopen
Dwale	dwalen
Knoffelje	struikelend lopen
Stuiterje	stompelen, onvast lopen
Skeonbilje	slingerend lopen
Keutelje	drentelen
Bokselje	dribbelen
Dangelje	slechteren
Pesjantelje	gedachteloos lopen
Wankelje	wankelen

Jaarlijks uitje ditmaal naar Den Bosch

Geslaagd uitstapje OLAT-vrijwilligers

Op zaterdag 6 september trakteerde OLAT haar vrijwilligers op een uitje naar Den Bosch. Het makkelijkst om daar te komen, is natuurlijk met de trein. Tegen twaalf vertrek je uit Eindhoven en een kwartiertje later ben je in de Brabantse hoofdstad. Daar tref je dan allemaal bekende gezichten uit alle windstreken rondom ons territorium.

Er is niets aan het toeval overgelaten, zelfs de weg naar ons rendez-vous loopt rechtdoor vanaf de wenteltrap uit het mooie stationsgebouw. Even verderop is een opstopping: Joop Wesseling ontvangt daar zijn gasten vlak voor De Bossche Kelders aan de Visstraat.

De Bossche Kelders zijn drie gerestoreerde ondergrondse gewelven die in elkaar overgaan en afzonderlijk genoemd zijn naar panden die daarboven liggen: de Gulden Steur, in de Keyser en de Swaen. De oudste kelder, die onder de Steur, dateert uit de 13^e eeuw. De restauratie van de kelders werd afgerond in 1984. De authentieke stijl, maar ook de sfeer uit vroeger tijden, is bewaard gebleven. Natuurlijk staat als verwelkoming een Bossche Bol klaar en daarmee wordt het een gezellig onderonsje. Al vlug blijkt, dat het ook verder wel snor zit met het programma dat Joop voor ons in petto heeft.

Het gezelschap bestaat uit ongeveer 80 vrijwilligers en er moet een groepsindeling worden gemaakt om het programma soepel te laten verlopen. Zodra iedereen door heeft wat de bedoeling is, wordt het draaiboek al snel overbodig, maar het staat wel als je zo'n ding onder je arm mee draagt...

Om beurten maken we een rondvaart over de Binnendieze, een historische stadswandeling onder leiding van een stadsgids of is er voor de liefhebbers een bezoek aan het 'Zwanenbroedershuis': een ontmoetingsplek voor een illustere broederschap en tevens een cultuurhistorisch museum.

Tussen deze verschillende 'changements' in, is er telkens even tijd voor eigen invulling. En voor dat laatste biedt de gezellige Bossche binnenstad alle gelegenheid.

Wij hebben het weer op onze hand: overal zonovergoten terrasjes en allemaal opgewekte mensen; het lijkt wel kermis in Den Bosch, maar die is al een weekje achter de rug.

Nadat we eerst de aanlegsteiger voor de rondvaart hebben gevonden, is er nog een klein halfuur de tijd om wat rond

te kijken. We kuieren o.a. langs de Sint Janssingel en zien daar de pas blootgelegde oude funderingen van een brug of poortgebouw. Nog geen honderd meter verder Het Hofje van Koolen, waar de fauteuil voor Tiny en Sjef al klaar staat.

Ons gezelschap is deze middag verder in goede handen van 'De vrienden van 's Hertogenbosch', een cultureel genootschap dat de historische wetenswaardigheden van de Brabantse hoofdstad promoot en ook daadwerkelijk begeleidt met vrijwilligers.

Ons groepje, uit de 'Wesseling-familie', zoals we te boek staan, telt 16 personen – juist voldoende om het eerste bootje te bemannen. De gids vertelt honderduit over alles wat we zien vanuit onze lage positie en al het denkbeeldige dat zich hogerop aan de wal in het verleden heeft afgespeeld om deze prachti-

ge stad in een tijdsbestek van ruim 800 jaar te laten uitgroeien tot de ultieme bestemming van ons 'Zoete Lieve Geritje'. Natuurlijk hadden de bezoekers aan onze vrolijke hoofdstad altijd al een goed gemuste schatbewaarder in hun gezelschap. En daarom is het voor ons ook goed te weten dat er vandaag 'onder de familie' ook 'zonne goeie' mee kuiert.

De Dieze was er al toen Den Bosch zich eind twaalfde eeuw begon te ontwikkelen en speelde verder een belangrijke rol bij de ontwikkeling van de vestingstad. Later bepaalde echter de uitbreiding van de stad de loop van het riviertje en het kwam zelfs zover dat het einde nabij leek. Door de bouw van huizen werd het riviertje telkens gedwongen om van loop te veranderen of het werd overkluisd en verdween helemaal uit het stadsbeeld. Eens telde Den Bosch 175 bruggen, nu zijn er nog maar 26 van over.

De aanleg van waterleiding in 1887 werd de doodsteek voor de Binnendieze; het riviertje had toen alleen nog een rioolfunctie. Het heeft slechts een haar gescheeld of de Binnendieze werd in 1969 helemaal gedempt. En waar hadden we dan met ons wandelclubje naar toe gemoeten? Vooruitziende blikken hadden destijds een open stad als Eindhoven voor ogen en wat moet je dan met zo'n sloot achter de huizen: dichtgooien, natuurlijk.

Twee voormannen zagen het echter anders en zij kregen mede door de veranderende tijdgeest op den duur ook veel medestanders: H. Bergé en J. van der Eerden spanden zich in om van de Binnendieze een beschermd stadsgezicht te maken.

Wat nog te redden viel, werd gered. Zo kon in januari 1973, in de wijk Uilenburg, begonnen worden met de restauratie. In 1998 waren zo 3650 meter muren, bogen en funderingen hersteld, wat uiteindelijk 43,5 miljoen gulden heeft gekost. De heren Bergé en Van der Eerden kregen hun verdiende onderscheiding en Den Bosch vaart er wel bij.

En zo kan het gebeuren dat er op een zonnige zaterdagmiddag in september 2008 een wandelclubje uit het zuidoosten van de provincie geniet van een indrukwekkende vaartocht die ook nog even buitengaats gaat.

Na de vaartocht is het verzamelen op

de Parade, het lommerrijke plein aan de voet van onze kathedraal. Maar om daar te komen heeft het nog wel enige voeten in de aarde, we verdwalen in al die gezellige straatjes en wat is er dan nog mooier dan genieten van je omgeving.

Nog even hebben we tijd voor een terrasje voordat we op stap gaan in een historische ommegang rond de Bossche kathedraal: onze Sint Jan.

De Parade, eens het exercitieterrein van het vestingleger, daarna stalling voor de gouden koe en nu het domein van alles en iedereen die oog heeft voor al het mooie dat een stad maar kan uitsralen.

Onze gids, een schooljuf uit de stal van de Vrienden van 's Hertogenbosch, vertelt geïnspireerd over de beeldjes

die her en der verstopt zijn tussen het uitbundige beeldhouwwerk dat onze kathedraal beroemd heeft gemaakt. Daarna volgt het stratenpatroon rondom de eeuwenoude kerk

Veel kloosters die in de loop der eeuwen rondom de kerk waren verrezen, zijn thans omgebouwd tot appartementen, maar houden nog wel het historische karakter van de oude binnenstad in ere. Hoe maak je de uitbater die huishoudt in een oud pandje, bewust van de historische waarde van zijn stulpje; juist door er een erkenning op te plakken.

Even verder achter en hek, staat een beeldje dat Janus Kiep uitbeeldt, voorheen een bekend typetje in het dagelijkse stadsleven. We komen langs een vondelingenhuisje, een huis van vertier en een oud pandjeshuis dat thans in de steiger staat om als danspaleis furore te gaan maken. Het Oeteldonks stadsmuseum bevindt zich op ons pad, maar ook een kloostertuin waaromheen huizen staan met symbolen op de gevel die hun vroegere bestemming in beeld houden.

Het Bisschoppelijk paleis is al even voornaam als het voormalige gouverneurspaleis, waar tegenwoordig het Brabantsmuseum huishoudt.

Dan nog even langs het voormalige provinciehuis, dat voorbestemd is om al onze historische schatten te gaan herbergen en niet te vergeten het 'opgepulde gat' daar tegenover, eens was dat voorbestemd om ons nieuw provinciehuis te bevatten. Ze waren alleen vergeten om even de hoogte te meten; nog hoger dan de Sint Jan, maar dat kan niet..! En die donker gekleurde stenen, fraai in een boog verwerkt in het trottoir, daar stond eens een stadspoort van de vesting 's Hertogenbosch.

Deze juffrouw weet van wanten en brengt dat voor ons graag voor het voetlicht. Al bij al een zeer leerzame ommegang, met dank aan de Vrienden van 's Hertogenbosch.

We krijgen nog even de gelegenheid om een changement door te voeren en dan is het alweer tijd om terug te gaan naar de Bossche Kelders. Hier wordt de gezellige OLAT-vrijwilligersmiddag afgesloten met een Italiaans Buffet.

De dank aldaar is wederzijds: OLAT aan haar vrijwilligers en de vrijwilligers aan Joop en zijn schatbewaarder.

-Ad van Asten-

De 25^e KWD van dag tot dag

Brabant, we blijven je roemen!

DAG 1 - VRIJDAG 1 AUGUSTUS

Bij fantastisch mooi weer begonnen we aan de Kempische Wandeldagen, wij liepen de 35 kilometer.

Langs de Kleine Dommel liepen we weg. De Kleine Dommel of Rul is een rivier in de Kempen en de Meierij van 's Hertogenbosch. Hij ontstaat uit de samenvloeiing van de Grote Aa met de Sterkselse Aa bij het Kasteel Heeze en stroomt dwars door Geldrop en ten westen van Nuenen, waar hij de grens tussen Nuenen en Eindhoven vormt en aldaar ook in de Grote Dommel uitmondt.

Bij de Strabrechtse Heide was de eerst wagenrust, zoals altijd goed verzorgd. Verder door de Strabrechtse en Lieropse heide. Dit is een natuurgebied van ca. 1500 ha in de gemeenten Heeze-Leende en Someren, grotendeels in beheer bij Staatsbosbeheer. In 2006 werd de Strabrechtse Heide samen met een deel van het dal van de Kleine Dommel aangewezen als Natura 2000 gebied.

Over een knuppelbrug gegaan, dit stuk was vroeger altijd drassig maar nu kun je er goed doorheen wandelen. Verder door bossen en over veldwegen. In Mierlo bij café-zaal 't Tapperijke was een rustpunt en daar was het goed vertoeven. Wat is het soms toch heerlijk om even je benen te kunnen strekken op een gezellig terras. Op de plek waar vroeger de

voerlui hun paarden aanbonden, de marktkooplieden hun waren uitstalden en de stoomcarrousel zijn rondjes draaide is het nu aangenaam toeven in een van de tientallen comfortabele terrasstoelen.

Het weer bleef ons goed gezind: zon, wolken, wind en de temperatuur aangenaam; wat wilden we nog meer.

We gingen weer op pad en kwamen bij een Mariakapel (1951). Deze staat in een plantsoen ten oosten van Mierlo. Ze is gebouwd door de uit Indonesië terugkerende militairen. We staken er een kaarsje op.

Mierlo behoort tegenwoordig tot de gemeente Geldrop-Mierlo. Tot 1 januari 2004 was Mierlo een zelfstandige gemeente. De kern van Mierlo is met ongeveer 10.000 inwoners de kleinste kern van de fusiegemeente, maar heeft met 1809 ha wel de grootste oppervlakte.

Langs het Eindhovens Kanaal liepen we weer terug. Dit kanaal verbindt het centrum van Eindhoven met de Zuid-Willemsvaart. Het Eindhovens Kanaal werd gegraven van 1843

tot 1846 in opdracht van en bekostigd door de stad Eindhoven. De lengte bedraagt 13,9 kilometer.

Langs Bospark Camping 't Wolfsvan, daarna weer een wagenrust, heerlijk zeg. Nog maar een paar kilometertjes te gaan en we waren weer terug bij Sporthal De Kievit.

Een zeer mooie route, wat hebben we genoten op deze eerste dag.

DAG 2 - ZATERDAG 2 AUGUSTUS

De tweede dag en weer mooi weer; zon afgewisseld met wolken, eerst niet zoveel wind, later wel en toen kwam er wat meer bewolking.

Langs de Kleine Dommel liepen we weer weg, daarna weer langs het Eindhovens Kanaal. Door het Dommeldal, waar de natuur nog ongerept is; het is wel een zeer nat gebied maar nu ging het wel. Af en toe opletten waar je liep.

Het Dommeldal is een van de mooiste beeklandschappen in Noord-Brabant. De Dommel ontspringt in België ten zuiden van Peer en komt bij Borkel en Schaft Nederland binnen. Via Eindhoven en Boxtel stroomt de laaglandbeek bij 's Hertogenbosch in de Dieze. De wandelroute ontwijkt een saai recht stuk van de beek dat ooit is gekanaliseerd om landbouw mogelijk te maken. Natuurmonumenten wil dat de Dommel op termijn ook hier weer zijn natuurlijke loop terugkrijgt.

De Dommel meet 146 kilometer, waarvan 20 kilometer op Belgisch (Limburgs) grondgebied en 120 kilometer op Nederlands (Brabants) grondgebied.

Bij de Collse Watermolen kwamen we uit. De molen werd voor het eerst in 1337 vermeld als banmolen van de heer Van Cuijk van Mierlo. Tot 1870 was de molen in handen van adellijke families. In dat jaar werd ene molenaar Smulders eigenaar. Andere eigenaren waren Verhagen en W. Rooijackers, die de molen in 1960 aan de gemeente Eindhoven verkochten. De watermolen ligt over de Kleine Dommel even ten noorden van Geldrop op grondgebied van de gemeente Eindhoven. In 2004 is een grondige restauratie afgerond. De molen is nog voor toeristische doeleinden in gebruik.

Het gehucht Eeneind is bekend doordat Vincent van Gogh in deze omgeving gewerkt heeft. In 1884 schilderde hij er de Collse Watermolen.

In Tongelre staken we bij het Maria kapelletje een kaarsje op, voor veel mensen en passanten is dat een dierbaar plekje voor een moment van rust en gebed. In elke meimaand kunt u bij de Mariakapel een openluchtmiss bijwonen.

Door Lunet over het terrein gegaan waar een instelling gevestigd is: Eckartdal. De Broeders van de H. Norbertus van Elshout startten in 1937 in het kasteel op landgoed Eckart een gesloten afdeling voor psychiatrische patiënten. Deze afdeling werd St. Jozefdal genoemd. In 1979 werd de zorg overgedragen aan de stichting St. Jozef en vanaf 1980 heet de instelling Eckartdal.

Langs de Dommel gegaan, daarna Nederwetten. Door natuurgebied Heerendonk-Breugelse Beemden liepen we weer verder.

De Heerendonk is een gebied waarin enkele verschillende soorten landschappen zijn te vinden. Een stukje langs het

De 25^e Kempische Wandeldagen

*Brabant, we blijven je roemen
We blijven je benoemen
Om je schitterende en ongerepte natuur
Het is allemaal zo puur
Om je mooie Brabantse boerderijen
Je uitgestrekte landerijen
Om de Brabantse gezelligheid
Die kent geen tijd
Drie dagen lang mochten we het ontdekken
Hebben we hier rond mogen trekken
Hebben we genoten van alles om ons heen
En we waren niet alleen
De rustplaatsen goed gekozen
Het was er aangenaam verpozen
Het weer was ons goed gezind
Zon, wolken en wind
De laatste dag een beetje regen
Maar daar kunnen we tegen
Wat wilden we nog meer
Brabant tot een volgende keer
Allemaal bedankt die er aan mee hebben gewerkt
Het was goed, we hebben het gemerkt
De 25^e Kempische Wandeldagen zijn voorbij
Volgend jaar zijn we er hopelijk weer bij*

Wilhelminakanaal en we kwamen bij natuurgebied De Ruweeuwsels uit. Dit is een natuurgebied bij Lieshout, dat ingeklemd ligt tussen het Wilhelminakanaal en de Molenheide. Het woord 'eeuwsel' betekent vochtig en schraal wei- of hooiland.

Verderop draaide de molen De Roosdonck, een schitterend gezicht tegen een prachtige wolkenlucht.

In 1959 werd deze molen buiten bedrijf gesteld. De molen raakte in vervallen staat en werd in 1970 aangekocht door de gemeente Nuenen c.a. die hem liet restaureren. De molen had toen nog witte geschilderde banden om de romp en kreeg een beschildering van zeer lichtblauw op o.a. de luiken. Door achterstallig onderhoud was de molen in 1996 weer aan een grote restauratie toe. Vernieuwd werd o.a.: het houtwerk van het gevlecht, de staart en de dakbedekking van de kap. De molen kreeg een goot rond de dakrand om overlast van vochtdoorslag tegen te gaan, de romp werd gezandstraald waarbij de witte banden rond de romp werden weggelaten. De molen kwam toen weer in particuliere handen, te weten Hennie Merks, de laatste beroepsmatige moleenaar van De Roosdonck.

We liepen door het Arboretum De Roosdonck, een park met waterplas waarop men volop aan het vissen was.

We kwamen nu in Nuenen, een schitterende plaats mede dankzij Vincent van Gogh waar vele gebouwen je nog aan herinneren, teveel om op te noemen. Hier een klein stukje over hem.

Vincent Willem van Gogh (Zundert, 30 maart 1853 – Auvers-sur-Oise, 29 juli 1890) was een Nederlands kunstschilder. Van Gogh wordt tegenwoordig gezien als één van de grote schilders van de 19e eeuw. Deze erkenning kwam echter pas laat. Tijdens zijn leven werd maar één schilderij verkocht: De Rode Wijngaard (nu in het Poesjkinmuseum in Moskou). Anna Boch, een Belgische kunstenares en zus van zijn vriend Eugène Boch kocht het voor 400 toenmalige frank op de expositie van de Brusselse Les XX in 1890, een paar maanden voor Van Gogh's dood.

Bij café Schafrath is al jaren de rust en het is er altijd aangenaam vertoeven.

Schafrath is voor velen een herkenbaar punt. Het pand is gebouwd omstreeks 1895. Leonardus Schafrath is begonnen als caféhouder en bakker in dit pand. Het gebouw heeft hieraan zijn naam te danken. Na enkele aanpassingen door de eeuwen heen, wordt het pand nu uitgebaat als café.

Nog eens door het bos, waar we na een poos weer een wagenrust hadden, die ook weer zeer goed verzorgd was. Hierna liepen we door een stukje schitterende natuur. Langs het Eindhovens Kanaal terug, nog een stuk door het bos en we kwamen weer bij Sporthal De Kievit uit, ons eindpunt.

Wat een schitterende tocht weer op deze tweede dag.

DAG 3 – ZONDAG 3 AUGUSTUS

Vandaag op stap voor de derde en laatste tocht. Het was nog bewolkt maar later brak de zon door en was het aangenaam wandelweer. We liepen langs de Kleine Dommel weg en gingen natuurgebied Stratumse Heide in, een schitterend mooi gebied van ongeveer 110 ha, dat gelegen is in de gemeente Eindhoven.

Het is eigendom van het Brabants Landschap. Het gebied wordt door de autosnelweg A67 afgesneden van de Groote Heide, eveneens een natuurgebied. Over een diervriendelijke brug gegaan en even later hadden we een wagenrust; er

wordt altijd goed gezorgd voor de inwendige mens.

De Grote Heide is een natuurgebied van 333 ha, gelegen op het grondgebied van de gemeenten Heeze-Leende en Geldrop-Mierlo. Het is ook in het bezit van het Brabants Landschap. Het Leenderbos en Grote Heide vormen een aaneengesloten bos- en heidegebied. In het Leenderbos, dat voornamelijk uit naalddhout bestaat, bevindt zich een viertal heideterreinen met vennen. Ook in de Grote Heide vinden we een aantal vennen.

Valkenhorst is een landgoed te Heeze en Leende dat beheerd wordt door het Brabants Landschap. Het is één van de landgoederen die tezamen een wigvormig natuurgebied vormen van 798 ha, dat ligt in de gemeenten Valkenswaard en Heeze-Leende. Het wordt begrensd door de autosnelweg A2 en de weg tussen Valkenswaard en Leende. De overige landgoederen en gebieden die tot de eenheid 'Valkenhorst en omgeving' behoren zijn: Spinsterberg, Heezerhoeve en Viskwekerij.

Ook kwamen we door Heezerven wat ook schitterend was. Zo kwamen we in Leende uit en daar hadden we rust bij café Du Commerce waar het heerlijk vertoeven was.

Bij Du Commerce is het gebruik van het oude woord 'uitspanning' wel op z'n plaats, omdat hier volgens de overlevering minimaal 100 jaar geleden ook al een soort herberg stond met dezelfde naam (wat handel betekent). Dit duidt erop dat er sprake moet zijn geweest van ligging aan een soort handelsroute.

Leende behoorde van oudsher tot de heerlijkheid Heeze, Leende en Zesgehuchten. Bij keizerlijk decreet van 1810 werd het een zelfstandige gemeente. In 1997 fuseerde Leende met Heeze en Sterksel tot de gemeente Heeze-Leende.

Weer verder, en nu gingen we door het Kreijlse Bos waar de natuur ook nog ongerept was. Verderop weer wagenrust waar het nu gezellig druk was. Hier kwam ook de 15 kilometer met ons samen. Het laatste gedeelte langs de Kleine Dommel en nu begon het te miezeren af en toe wat harder, maar dat kon ons niet deren, want we hadden drie fijne wandeldagen gehad.

Nu nog door de laan van Kasteel Geldrop. In 1974 werd het hele kasteelcomplex door het gemeentebestuur aangekocht, nadat twee jaar daarvoor de laatste adellijke bewoner, mevrouw C.F.H. baronesse van Tuyll van Serooskerken-Quarles van Ufford, was overleden. In 1996 verkocht de gemeente, voor het symbolische bedrag van 1 gulden, het gehele complex aan Stichting Kasteel Geldrop.

De eerste bewoners die we in de archieven tegenkomen zijn Philip en Jan van Geldrop, die omstreeks 1350 het kasteel bouwen. De volgende twee eeuwen was het kasteel in bezit van het geslacht Van Horne, maar het werd nauwelijks bewoond. Rond 1600 vestigde Amandus van Horne zich op een woontoren vlak naast het kasteel. In 1616 liet hij de middeleeuwse bouwvallen opknappen. Dit bouwwerk met de karakteristieke trapgevels vormt nu het middendeel van het huidige kasteel; aan de grachtzijde is het jaartal in de muurankers nog terug te vinden.

We willen iedereen die aan de Kempische Wandeldagen hebben meegewerkt bedanken, en hopelijk tot een volgende keer.

- Nelly en Jo van de Voort -

Gerrit ontvangt zijn oorkonde uit handen van Gijs den Ouden [RWV/Danyell]

OOK GERRIT VAN HAANDEL HEEFT ZIJN 100^e LONG DISTANCE WALKER

Nu hij als tweede Nederlander zijn 100^e Long Distance Walker op zak heeft – clubgenoot **Ernst Westerhoff** was hem deze zomer net iets voor – weet **Gerrit van Handel** nog niet of hij nog lang zal doorgaan met tochten van boven de 105 kilometer. „Als het moeilijk wordt, heb ik altijd de neiging om voorover te gaan hangen en dan krijg ik last van mijn rug. Dus misschien is het niet verstandig om door te gaan. Anderzijds zou ik het wel jammer vinden om te stoppen. Ik doe het al zo lang.”

Gerrit (61) heeft zich pas rond 1993 op het wandelen gestort. „Daarvoor wandelde ik helemaal niet. Ik ben er zomaar ineens mee begonnen en dat beviel goed. In het eerste jaar liep ik al meteen mee in Someren en de Vierdaagse. Het jaar erna ben ik begonnen met Long Distance-tochten, en ook dat ging erg goed.” Een natuurtalent? „Ik denk het wel.”

Over zijn jubileummars van Nijmegen naar Rotterdam (van 20 op 21 september) wil hij kort zijn: „'t Wordt zo gewoon eigenlijk hè, na al die jaren. Ik zit ook niet zo te wachten op veel aandacht.”

Het was de dertiende keer dat hij deze tocht liep, en net als voorheen kwam hij met een hele groep tegelijk binnen in Rotterdam.

„Dat gaat altijd zo, het laatste stuk vertrek je samen vanaf een verzamelpunt.” De mensen van RWV waren voorbereid op zijn komst en onthaalden hem aan de finish met een hele mooie bos bloemen. Ook de oorkonde voor de 100^e Long Distance Walker en het bijbehorende bord van de sectie Lange Afstand van de KNBLO-NL lagen al op hem te wachten. Gerrit is er dik tevreden mee: „Ik heb nu alles gekregen.”

Dit jaar wil hij in elk geval nog eens de lange afstand beproeven in Bocholtz. Maar begin volgend jaar, bij de Bossche 100, moet de beslissing vallen: doorgaan of niet. Bij OLAT, waarvan hij sinds enkele jaren lid is, zal Gerrit zich de komende tijd vooral laten zien op de recreatieve tochten van 40 km.

-MK-

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De tussenstand per 23 sept. 2008

1	Marcelino Sobczak	10925 (14)	40	Servee Derks	2555 (4)	73	15	Anja van Kempen	1070 (3)
2	1 Hanny Klumpkens	10505(22)	41	Peter Rijkers	2520 (7)	74		Cor Verschuijten	1070 (3)
3	Jan Dinnissen	10385 (21)	42	Cor v/d Heijden	2330 (4)	75		Rinus Ars	1055 (3)
4	Gerrit Arfman	10200(22)	43	8 Riet Emans	2315 (4)	76	16	Doortje vd Akker	1040 (3)
5	Hans Pranger	9245 (19)	44	Theo Klanke	2240 (5)	77	17	Carry Ombelet	1020 (3)
6	Martien v Achterberg	9065 (17)	45	Paul Koks	2125 (6)	78		Jan van Houtum	970 (2)
7	Gerrit van Haandel	8545 (15)	46	Rini Welten	2050 (5)	80	18	Maria vd Oetelaar	970 (2)
8	2 Rinda Scheltens	8325 (16)	47	Peter van den Brink	1970 (5)	81		Wil Timmermans	970 (2)
9	Ernst Westerhoff	8315 (16)	48	Hans de Vries	1925 (5)	82		Ad Verbakel	940 (2)
10	Boetje Huliselan	7765 (13)	49	9 Ria Bens	1889 (6)	83		Co Tops	930 (2)
11	Ton de Jong	7690 (15)	50	Theo Gijzen	1800 (5)	84		Jan Vogelsangs	810 (1)
12	Mart Douven	7175 (18)	51	10 Mariet Douven	1800 (5)	85		Bernard Oude Nijhuis	720 (1)
13	Wim van Cappelle	6635 (13)	52	11 Dagmar Vos	1790 (5)	86		Rob v Stuivenberg	710 (2)
14	Wim Freriks	6595 (12)	53	12 Henny vd Haring	1780 (5)	87		Louis Claassen	710 (2)
15	Rik Weverbergh	6405 (11)	54	Adri vd Graaff	1690 (4)	88		Dirk Belder	710 (2)
16	Henk Vink	5750 (15)	55	Frank Geubbels	1650 (4)	89		Anne Radder	680 (1)
17	3 Mieke Raaijmakers	5745 (12)	56	Piet van Buul	1620 (3)	91		Kees Lambregts	580 (1)
18	Hugo Prinsen	5615 (10)	57	Joost Blom	1600 (4)	92	19	Jeannette v Boerdonk	580 (1)
19	4 Connie Raijmakers	4630 (7)	58	Richard Klein Bennink	1440 (4)	93		Theo Beelen	565 (1)
	Huub Raijmakers	4630 (7)	59	Bart Lutke Schipholt	1415 (2)	94		Henk Plasman	550 (1)
21	Rolf Craanen	4260 (10)	60	Ben Duin	1350 (3)	95		Theo Tromp	450 (1)
22	Jelte van der Zee	4150 (10)	61	Peter Koolen	1330 (4)	97	20	Michel van Krimpen	400 (1)
23	Wim van Gemert	4020 (8)	62	Henri Floor	1330 (4)	99	21	Jo van Heugten	360 (1)
24	Dennis van Reeden	4010 (9)	63	Wim vd Wittenboer	1330 (4)			Wim Baken	360 (1)
25	Pieter Boots	3965 (9)	64	13 Mariette v Ampting	1300 (3)			Ton Seetsen	360 (1)
26	Rob Keetlaer	3960 (11)	65	Frank Marchand	1285 (3)			Fred Fisser	360 (1)
27	5 Coby Visser	3950 (10)	66	Paul Canters	1210 (2)			Henk Klinkhamer	360 (1)
28	Cees Gutteling	3760 (10)	67	Jan vd Hurk	1190 (2)			Hans vd Sanden	360 (1)
29	Klaas Bakker	3730 (8)	68	Hans van Grol	1080 (3)			Gerrit Legierse	360 (1)
30	Nico van Hassel	3405 (9)	70	Peter vd Ven	1080 (3)			Jan van der Zanden	360 (1)
31	6 Nicole Nacken	3290 (8)	71	Jan van Boerdonk	1080 (3)			Bram Stelling	360 (1)
32	Dirk Donders	3160 (9)	72	14 Monique Barten	1070 (2)			21 Toos Snoeijen	360 (1)
33	7 Sonja Arfman	3150 (8)						21 Toos Habraken	360 (1)
34	Claude Herman	2965 (5)						108 Rien van Ginkel	360 (1)
35	Erik Dikken	2920 (6)						Hans van Ginkel	360 (1)
36	Evert v Ampting	2805 (6)						110 Pé Everaerts	360 (1)
37	Bert Bosmans	2770 (3)						Kees Mol	360 (1)
38	Marco v Heel	2710 (4)						24 Caroline Dinnissen	360 (1)
39	Frits Mennen	2685 (5)						Ted Liebrechts	360 (1)
								Louis Vernie	360 (1)
								115 Cees van Dijk	350 (1)
								Marc van Dijk	350 (1)
								25 Ria van Dijk	350 (1)
								118 26 Lida de Boer	350 (1)
								Ton van Dijk	350 (1)
								Hein Dirks	350 (1)
								26 Jeanne v Roosmalen	350 (1)
								26 Iris van Limburg	350 (1)
								Tony van Duijn	350 (1)
								124 Onne vd Kraan	300 (1)
								125 John van Berkel	200 (1)
								29 Elly van Berkel	200 (1)
								127 Mathias Coenen	175 (1)
								128 Huib Coenen	100 (1)
								Fuergil Steffens	100 (1)
								30 Henrietta Coenen	100 (1)
								131 Antoon Asveld	50 (1)

Programma clubkampioenschap 2008

datum	startplaats	org.	soort	afstanden	beloning	Info
11 okt	Berg en Dal	LAT	L.A.	60 km	250	
19 okt	Tilburg	HvB	P/W	10-20-50 km	schema	
24 okt	Bocholtz	NOAD	L.A.	100-110 km	430-460	
01 nov	Amerongen	Waaier	L.A.	60 km	250	
02 nov	Rotterdam	RWV	P/W	10 km	schema	
16 nov	Rotterdam	RWV	P/W	10 km	schema	
07 dec	Rotterdam	RWV	P/W	10 km	schema	
	Houffalize (B)		L.A.	110 km	500	pro memorie

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

PERSOONLIJKHEDEN

BEKERWINNAAR MARCELINO SOB CZAK: „DE EERSTE WINST IS ALTIJD DE MOOISTE”

Als er iets mis kan gaan, dan zál het vroeg of laat ook mis gaan. Die bekende Wet van Murphy speelde Marcelino Sobczak danig parten in de aanloop naar de Centurion Race in het Engelse Milton Keynes. In de slotfase van een jaar gedegen voorbereiding diende zich een reeks grote en kleinere tegenslagen aan – waarvan vooral de ziekte van levenspartner en trainingsmaatje Carry Ombelet voor veel onrust zorgde. Daarnaast was er de liesblesure waar hij al tien maanden last van had, en waardoor hij had moeten afhaken bij wedstrijden in Loon op Zand en Schiedam. Desondanks stond hij zeldzaam ontspannen aan de start. Mét Carry, die op het laatste nippertje toch genoeg was hersteld om mee te kunnen. En verder met zijn masseur Glenn en de teamgenoten van Unitas: Pedro Huntjens en Victor Mennen, die tevens zijn meest geduchte tegenstanders zouden zijn. Net als overigens de Britse oudgedienden Ian Richards en Sandra Brown. Het weer was voor Britse begrippen heel redelijk; niet de onophoudelijke buien zoals vorig jaar in Londen en ook niet te koud.

„Deze wedstrijd wordt niet gewonnen in de eerste ronde. Je kunt hem wel verliezen in de eerste ronde, door te snel van start te gaan”, zo had Marcelino zichzelf ingeprent. Hij startte dan ook rustig en kreeg gelijk: degenen die het snelst weg liepen werden na drie, vier rondjes al ingehaald door de rest.

De 100 Engelse Mijlen oftewel 161 km werden gelopen op een atletiekbaan met een nieuwe top laag. „Een super nadeel bij het snelwandelen”, aldus onze atleet. „Want zowel je schoenen als de baan dempen en veren, zodat een hoop kracht en snelheid verloren gaat.” Een ander minpuntje: het waren geen 402 normale rondjes plus 130 meter inloop, maar 400 ronden van een kwart mijl precies. Om dit te bereiken had de organisatie de bochten wat opgerekt door middel van pylonen en later zelfs horde-hekjes, waar je in het donker zo tegenaan knalde als je even niet oplette.

Doordat het een baanwedstrijd was, bestond het publiek hoofdzakelijk uit de eigen verzorgers. Heel anders dus dan het parkachtige parkoers in Londen. Het constante eenzijdige bochtenwerk leidde na 62 mijl tot protesterende spieren. Snelwandelen

werd ‘snel wandelen’ met één arm in de singlet gestoken, bij wijze van mitella. Dat liep niet fijn natuurlijk, en de concurrentie dacht al zijn kans te kunnen grijpen. Maar door constant een hoog tempo aan te houden wist Marcelino zijn mededingers toch eruit te lopen. Zo won hij de Britse Centurion Race voor de tweede achtereenvolgende keer, waarbij en passant het baanrecord werd gebroken en een persoonlijk record gevestigd.

Was hij net zo blij met zijn eerste plaats in Milton Keynes als met die in Londen vorig jaar? „De eerste winst is altijd de mooiste”, blikst hij terug. „Deze was belangrijk voor mijn eigen ego, en omdat ik de eerste Nederlander wou zijn die twee keer de Hammond Cup wint.”

Maar minstens even belangrijk was deze keer het winnen van de teamprijs, samen met Pedro en Victor. Pedro had door het alsmaar linksom draaien een pijnlijke achillespees-blesure, maar vocht door tot het bittere eind. Doordat Marcelino al eerste was geworden en Victor tweede, hoefde Pedro ‘alleen maar’ te finishen om de teamprijs binnen te halen. „Hij heeft het gehaald en dat deed mij méér dan mijn eigen winst”, aldus Marcelino.

Carry en hij waren in Milton Keynes de enigen van OLAT. In tegenstelling tot andere jaren kon Theo Tromp er dit jaar niet bij zijn. Wat verzorging betreft waren de Nederlanders nu op zichzelf en elkaar aangewezen en dat ging toch prima. „We hadden ongeveer 50 flesjes water bij ons, de nodige vloeibare voeding, thee en cola. Ieder half uur dronk ik een flesje leeg en ongeveer eenmaal per uur nam ik vloeibare voeding. Tijdens zo’n wedstrijd verbruik je tegen de 20.000 Kcal. Als je nagaat dat een gemiddeld mens per dag voor ongeveer 1500 Kcal eet en verbruikt, snap je wel wat voor problemen dit geeft voor het lichaam”, aldus Marcelino. Na afloop bleek hij – ondanks hydrateren – toch nog 4 kilo lichter dan voor aanvang.

Meteen na de wedstrijd startte alweer de voorbereiding voor de volgende uitdaging: het NK 50 km op 19 oktober a.s. in Tilburg. Het ‘koningnummer’ volgens Marcelino: „Daar goud halen zou zeker een kroon zijn op mijn vele trainingswerk van afgelopen tijd.”

-MK-

HANS DE VRIES ALS GOD IN FRANKRIJK

„Het gaat hartstikke goed!”, meldt Hans de Vries opgetogen vanuit het Franse Douzillac, de laatste etappeplaats van waaruit hij belde voor dit blad naar de drukker ging. Vézelay is hij dan allang voorbij en intussen is ook het besluit genomen om niet de langere route naar Santiago de Compostela te kiezen, zoals hij eerder nog wel overwoog. Hans realiseert zich dat hij tamelijk laat in het seizoen zit en wil niet het risico lopen op al te veel slecht weer in november.

Maar tot op heden heeft hij het reuze getroffen met het weer. Vandaar ook dat hij elke dag boven verwachting opschiet;

meestal maakt hij afstanden tussen de 30 en 35 kilometer. „Het is hier heerlijk wandelen. Veel kleine slingerweggetjes en bospaden. Heel relaxed! Ik leef hier echt als God in Frankrijk, al weet ik niet of dat bij pelgrims wel zo hoort.”

Zijn nieuwe wandelschoenen liggen al op hem te wachten in Zuid-Frankrijk. En de tent die hij uit voorzorg had ingepakt, is in Vézelay met de post terug naar Nederland gestuurd. Overnachten zal hij verder in gîtes, chambres d’hôtes, simpele hotelletjes of logeerkamers bij Nederlanders die al dan niet permanent in Frankrijk zijn neergestreken. Duur is het meestal niet: in Douzillac betaalde hij 20 euro inclusief diner en ontbijt.

Andere pelgrims komt hij maar heel weinig tegen. Hoewel hij de tocht in zijn eentje onderneemt, vindt Hans dat niet erg. Het alleen zijn bevalt hem wel. En zó breed zijn de Franse tweepersoonsbedden nu ook weer niet. Na het avondeten werkt hij zijn dagboekje bij, bestudeert de kaarten en stippelt de route voor de volgende dag uit, rekening houdend met de weersvoorspellingen.

Het enige dat hem zorgen baart zijn berichten over een luizenplaag in de Spaanse hostels en kloosters langs de Camino. Een poging om helderheid hieromtrent te krijgen bij het Sint Jacobs Genootschap leverde niets op. Dan maar het beste ervan hopen...

Parkoersbouwer Joop Reichenfeld zet haar beste beentje voor

Rondje Vught met de Dinsdagwandelaars

Vroeger lag er een zandpad door de bosrijke omgeving van Vught, later werd het een heerbaan, waar Napoleon met zijn legers overheen trok.

Nu ligt restaurant in 't Groene Woud langs de drukke weg van 's Hertogenbosch naar Tilburg. Ruim veertig wandelaars (ook weer nieuwe gezichten) van de OLAT dinsdagwandegroep druppelen er op 12 augustus vanaf kwart over negen binnen.

Om 10 uur wandelen ze allemaal braaf achter mij en Onne met GPS aan. Bart loopt ergens in de achterhoede en let een beetje op of de groep bij elkaar blijft.

Aan deze route, die ik voor WSV Groot Gestel (www.wsv-gg.nl) maakte, heb ik nog flink wat gesleuteld. Ik koos een beter bereikbare beginplek en afgelopen zaterdag hebben Bart en ik een lunchpauzeplek gezocht en uitgetest. Op Google Earth zocht ik nog mooiere paadjes en op het laatst heb ik de route een stukje ingekort.

Het eerste smalle modderpad richting de IJzeren Man slaan we in; langs de Broekleij is het ook lekker modderen. Even een stukje verhard over een fietspad en dan langs de stormbaan van de kazerne. Som-

migen lopen achter Onne aan, zich aan het gaas vasthoudend om niet door de grote plas te hoeven.

Langs de Vughtse Lunetten komen we op de paarse Vughtse Heide. Een klein woonwijkje door en bij een plas stuur ik de wandelaars er links en rechts omheen. Bij voormalig fort Isabella (ooit gebouwd als vijfhoekige schans), midden in het bos, houden we een korte plas/drink/eetpauze. Tussen de bomen door zien we de Isabella kazerne, die tot vijftien jaar geleden dienst deed als asielzoekerscentrum, maar nu een vertrekcentrum voor uitgeprocedeerde asielzoekers is.

In een lange sliert lopen we verder over het spoor naar het Vughtereiland. Daar gaan we met voetveer de Moerasdraak (dit was de bijnaam van 's-Hertogenbosch tijdens de tachtigjarige oorlog) over de Dommel. We mogen deze pont zelf bedienen, maximaal tien personen mogen erop, maar twintig is geen probleem.

In drie etappes zijn we in de Bossche Broek en volgen de grasdijk langs de Dommel zuidwaarts tot er een brug over de Dommel gaat. Een viaduct onderdoor, een schelpenpaadje achterlangs en we komen op de Taalstraat bij Hotel Vught, waar we terecht kunnen in een zaal he-

lemaal achterin. Na soep, tosti, koffie, gebakjes en ik weet niet wat nog meer kunnen we weer op stap. Door leuke straatjes van Vught komen we op het Maurickplein bij een kermis, maar niemand stapt in de draaimolens. We gaan de snelweg A2 over en zien bij kasteel Maurick nog een bruidspaar. Door het bos ben ik zelf even de weg kwijt, maar kom toch weer op bekend terrein.

We steken de A2 weer over en gaan verder door Zorgpark Voorburg, weer over het spoor en bij natuurgebiedje de Kwebben houden we een hele korte siësta of appelpauze. De route gaat verder langs de rand van Vught, door de Vughtse Hoeven maken we een ommetje door het Kapellebos en Elzenburg en na tweeëntwintig km zijn we weer terug bij in 't Groene woud.

Ik krijg applaus voor de mooie route en onderweg al veel complimenten. Wel leuk, ik ben blij dat het allemaal goed gegaan is. Nog even spreek ik af met de markeerders Nettie en Mieke (Toon en Kees zijn al naar huis) van het nieuwe Brabantse Grensdijkjespad en dan kunnen we naar huis.

-Joop Reichenfeld-

<http://www.wandeljoop.web-log.nl/>

Het Chinese avontuur van Kees & Inge

Donderdag 24 juli zijn Kees en ik om 7.00 uur met de deeltaxi naar het station van Breda gegaan om te beginnen aan een mooi avontuur. Rond 8 uur kwam de OAD bus. De reis wordt mede georganiseerd door de 100 jarige KNBLO. De voorbereidingen van deze jubileumreis naar China hebben twee jaar geduurd.

De bus bracht ons naar Brussel, waar we om 13.00 uur in checkten op de vlucht Haynan naar Beijing. Bij het opstijgen voelden wij ons toch wel een beetje opgewonden

Wij vlogen over Nederland, Zweden en Rusland waar we Sint Petersburg onder ons zagen en de klok meteen 2 uur vooruit moest. Wij hadden een rustige vlucht, maar de spanning hebben we niet veel geslapen.

We landden op 25 juli lokale tijd 4.48 uur op de luchthaven van Beijing

Er was verscherpte bewaking in verband met de Olympische spelen. Kees had pech: hij mocht geen aansteker meenemen op de binnenlandse vlucht van 7.30 uur richting Dalian.

Toen we daar geland waren, stonden er twee bussen klaar om ons naar hotel Sweetland te brengen. We kwamen daar om half negen aan.

Even de kamer verkennen, wij zaten op de 14 de etage. Lekker douchen en even slapen want wij waren al 24 uur op de been.

Rond elf uur werden we weer wakker. We gingen even koffiedrinken en daarna de stad verkennen.

Rond half vijf kwamen onze wandelvrienden Corné en Miranda deze kant op. We hebben samen wat gedronken en om zes uur zijn we gaan eten. 's Avonds bezochten we een biertuin geweest. We dronken daar alcoholarm bier.

Daarna lekker slapen, want de volgende dag moesten we om 6 uur op.

ZONDAG 27 JULI

Vandaag maken we onze eerste wandeltocht. De eerste tocht van de zogenaamde 'tour de Walk Challenge China 2008'. De tocht was perfect georganiseerd. De wandeling begon om 9.00 uur en er deden 650 mensen mee. De tocht was heel mooi, maar wel steil en pittig. Vanwege de hitte waren

de wandelomstandigheden minder prettig. Rond half vier waren we weer binnen. De tocht kende 6 uitvallers, dat kwam vooral door de hitte. Corné, Miranda, Rudolf, Kees en ik voltooiden de wandeling helemaal. Die avond zijn we redelijk vroeg gaan slapen, want 's morgen was het weer vroeg dag.

MAANDAG 28 JULI

Vandaag zijn we op excursie geweest in Dalian. We hebben daar een dolfijnenshow bezocht. Het was erg leuk, maar wel heel druk.

Hierna maakten we een boottocht. Jammer dat het zo mistig was en er was ook veel deining. Na de boottocht hebben we heerlijk geluncht. Echt op z'n Chinees! met stokjes. Maar Kees kan dat niet en de stokjes zijn ook te kort om er mee te wandelen.

Daarna terug naar hotel Sweetland. Met Corné en Miranda zijn we die avond nog gaan dineren

DINSDAG 29 JULI

Vandaag verhuizen we met 85 man naar Beijing. We gaan met bussen en vertrekken al om kwart voor zeven.

Voor onderweg kregen we een lunchpakketje mee. Aan de grens werden we ook nog opgehouden, omdat er men-

sen waren die verkeerde reispapieren bij zich hadden. De tocht naar Grand Epoch City duurde bijna twaalf uur, dat was dus een stevige zit..

's Avonds bezochten we een gevarieerde muziekshow, die hier zowat iedere avond zouden plaats vinden.

WOENSDAG 30 JULI

Op deze dag werd er in ons hotel een promotie-show over Beijing georganiseerd. Toen die achter de rug was, waren we verder de hele dag vogelvrij. We hebben de buurt verkend, wat gerust en nog een stukje gewandeld.

DONDERDAG 31 JULI

Vandaag was wel het hoogtepunt van deze wandelreis. We maakten een wandeltocht over de Chinese muur. Achteraf gezien is dit ook wel het allermooiste van de hele reis geweest. Ik wandelde 15 km op de muur en Kees haalde ongeveer 12 km. De muur was helemaal oranje gekleurd door alle T-shirts van de deelnemers uit Nederland. Het stond hier zelfs in de kranten. Ook zijn we die dag op de televisie geweest.

VRIJDAG 1 AUGUSTUS

Dit is een belangrijke dag voor China. Over 8 dagen zou de opening van de Olympische Spelen plaats hebben. Omdat er voor ons niets georganiseerd was zijn we nog een wandeling gaan maken op de muur, die vlak bij ons hotel loopt. Het was ongeveer op dezelfde plek waar we gisteren wandelden.

Het was een hele mooie tocht.

ZATERDAG 2 AUGUSTUS

Vandaag hebben we weer excursiedag. Zowel overdag en 's avonds.

In Beijing bezochten we het plein van de Hemelse Vrede. Dat was echter een tegenvaller, het plein was afgesloten voor het publiek. Dit had waarschijnlijk te maken met de Olympische Spelen. Toen zijn we maar verder gereden naar de verboden stad. Dit was erg mooi. We hebben daar een stukje rondgelopen. We kwamen op een heuvel, waar we een mooi uitzicht hadden over de stad. Na ons diner begon een Kungfu show. Ook dit was prachtig en erg interessant. Ik had me daar iets heel anders bij voorgesteld, namelijk vechtsport, maar

gelukkig het werd iets veel mooiers. Rond middernacht gingen we pas douchen en toen lekker naar bed. Het was een mooie dag, waarbij we heel veel gezien hebben.

ZONDAG 3 AUGUSTUS

Vandaag staat een tocht met de Riksja op het programma. We zaten samen in de Riksja met het nummer 22. Dit was heel leuk. Heerlijk door de stad gereden bij de Hutong wijken. Dit zijn de oudere wijken waar onze gids, Inge Janssen, veel over wist te vertellen. Bij een echtpaar in deze wijk mochten we ook eten; 'Chineser' kan het niet!

MAANDAG 4 AUGUSTUS

Alweer een excursie, maar nu naar de Hemelse Tempel. Het was heel erg mistig. Ik ben niet helemaal naar boven gelopen, in verband met de smog. Kees maakte zich erg druk over zijn hoogtevrees. Dus we hebben samen lekker in de tuin gelopen. Hier was het gelukkig ook erg mooi. Daarna zijn we naar het Olympisch Stadion gereden. Overigens dit heet niet Olympisch Stadion, maar Het Vogelnest. Hier liep iedereen kris-kras door elkaar. Het was er erg druk. Daarna zijn we naar een zijdeveverij geweest. 's Avonds bezochten we nog een acrobatenshow, die erg tegen viel. Rond half tien gingen we weer terug naar het hotel. Morgen is Rudolf jarig en hij geeft vanavond alvast een feestje. Nadat we hem om middernacht hadden gefeliciteerd, gingen we lekker slapen.

DINSDAG 5 AUGUSTUS

Vandaag de hele dag vrij. Plotseling werden we wreed in onze slaap gestoord: Rudolf was zijn camera kwijt.

Gelukkig kreeg hij die later weer terug. Een eerlijke vinder bracht hem terug. We hebben de hele dag lekker lui rondgehangen en zijn vooral in de buurt van het hotel gebleven.

's Avonds kwam Inge Jansen ook nog uitleg geven over de excursies die nog op het programma staan.

WOENSDAG 6 AUGUSTUS

Vandaag moeten we vroeg uit de veren, want de laatste georganiseerde wandeltochten staan op het programma. We wandelen ongeveer 15 tot 20 km. Het was weer behoorlijk warm. De tocht vond plaats rond het zomer- en winterpaleis. Het eerste gedeelte van de wandeling begon om 9 uur. Deze tocht was wat langer dan de tocht die we al hadden gelopen. Die avond gingen we vroeg slapen.

DONDERDAG 7 AUGUSTUS

Op weg naar de tempel van Heaven. Vandaag helaas veel bewolking en smog. We bezochten de Hemelse Tempel, die andere hielden we maar voor gezien. We wilden vroeg klaar om naar het voetballen te kijken. Waarschijnlijk waren ze bij de Chinese televisie vergeten dat wij hier zijn, want ze zonden de wedstrijd van China tegen een ander land uit. Nou ja, die bal was ook rond.

VRIJDAG 8 AUGUSTUS

De belangrijkste dag voor China. Vandaag worden de Olympische Spelen geopend. De hele wereld kijkt toe. De openingsceremonie was puntgaaf voorbereid en het werd een fantastische show. Hij duurde bijna 4 uur en alles verliep volgens planning. Wij zagen de show in het Heineken Hol-

land House. We werden ontvangen door Erica Terpstra. We werden daar samen met de andere 648 mensen gehuldigd. Het was prachtig.

ZATERDAG 9 AUGUSTUS

Corné, Miranda en Rudolf hebben we om kwart voor 6 's morgens uitgezwaaid. Zij vertrokken weer naar Nederland. Wij zijn nog even lekker terug gekropen in bed. We hebben vandaag niets op het programma, dus een vrije dag.

ZONDAG 10 AUGUSTUS

Vandaag gaan we weer op stap met Inge Jansen, onze gids. Het is onze laatste excursie. Het werd een fantastische dag. We brengen een bezoek aan een oude Peking wijk. Onze gids Inge heeft hier boeken over geschreven, zij weet er dus heel veel over te vertellen. In een druk restaurant in de oude wijk hebben we ook nog Pekingend gegeten.

MAANDAG 11 AUGUSTUS

Vandaag, onze laatste dag in Beijing en nog even na genieten van onze mooie belevingen. 's Avonds om half negen vertrekken we met de bussen naar de luchthaven. Helaas, er is een einde gekomen aan ons bezoek aan China in het kader van de Walk Challenge China 2008.

Hiermee is ook mijn verslag ten einde. Wij hebben genoten en hopen dat jullie door het lezen van dit verslag iets hebben geproefd van onze beleving.

Veel groeten van Inge.

En met dank aan Hans voor de hulp bij dit verslag.

-Inge Mol-van Egmond-

Een Kennedymars met groeipotentie

Van vrijdag 29 op zaterdag 30 augustus 2008 werd in Friesland de tweede Kennedymars Driesum/Wouterswoude georganiseerd. De start was vanuit dorps huis De Nije Warf te Wouterswoude.

Na een goede treinreis op vrijdag 29 augustus arriveerden we rond kwart voor zes in Veenwouden. De organisatie had ons vanaf hier een busje toegezegd. Tegen zes uur kwam het aangereiden. Het bleef tot kwart over zes wachten alvorens naar Wouterswoude te vertrekken. Bij aankomst zagen we het dorps huis en een grote feesttent en het was niet meteen duidelijk waar ingeschreven moest worden.

Wij behoorden tot de groep na-inschrijvers. We hadden namelijk een reeks persoonlijke wensen opgesteld waaraan voldaan moest worden, alvorens in te schrijven. Zo moest het, in ieder geval in de nacht, droog zijn en moest het ook weer niet te heet worden. Op de laatste dag van de voorinschrijving gaf buienradar.nl nog aan dat het die zaterdag 30 graden zou worden. Dat vonden we te warm om te lopen. Maar vanaf woensdag zakte de temperatuurvoorspelling steeds meer, tot uiteindelijk ongeveer 24 graden.

Ook moesten we kijken of we niet te vermoeid zouden zijn. We hadden deze maand per slot van rekening al meer dan 300 km gelopen. Eerst de Kempische Wandeldagen (3 x 35 km), vervolgens de Heuvelland 4-daagse (4 x 42 km) en tenslotte ook nog 40 km met het

voorlopen van de WS78-tocht vanuit Maarn; die vindt pas op 21 maart 2009 plaats maar werd op 23 augustus met het bestuur voorgelopen.

Bij aankomst deelden twee lieflijke jongedames de 2^e Friese Kennedymarskrant uit. Op de middenpagina was over de volle breedte de ingetekende route afgebeeld, in kleur. Zoiets moois hadden we nog niet eerder meegeemaakt – en we wandelen toch al bijna dertig jaar. Wat betreft deze ingetekende route een zeer grote pluim voor de organisatie.

Door het vroege tijdstip van aankomst hadden we de tijd om wat rond te kij-

ken. Zo maakten we verschillende foto's in Wouterswoude en ook van de kerk in Driesum.

Rond half 10 gingen de eerste wandelaars al in de rij staan om te kunnen starten. In de feesttent werd de tijd groot geprojecteerd. Omdat wij niet van die felle lampen houden besloten wij buiten de tent te blijven zitten tot 10 uur. We vonden het vreemd dat we door de feesttent moesten lopen, want er was geen startknip of -scan en we voelden ons net als apen in een circus die aangehaapt worden.

Omdat wij met twee wandelstokken liepen besloten we achterin te starten. Een paar honderd meter na de start kwamen we er achter dat de jas wel uit kon. Bovendien waren twee wandelstokken op dat moment nog niet nodig. We besloten de jas in de rugzak te stoppen en één stok op de rugzak.

Achter de laatste wandelaars reed een motoragent met achter hem een rij auto's. Door één van de omstanders werd de motoragent op ons geattendeerd, waarop hij stopte en wachtte totdat wij onze route vervolgden. We waren nu dus allerlaatst.

Na een slinger, verlicht met grote fakels, kwamen we uit op een niet verlichte straat en moesten we meteen onze zaklamp te voorschijn halen.

Spoedig waren we warm gedraaid en meteen daarna haalden we tientallen wandelaars in. Dat was natuurlijk meteen goed voor het moreel. Opvallend was het dat op elke splitsing politie of verkeersregelaars de wandelaars veilig begeleidden. We kwamen in Dokkum en kregen daar mooi uitzicht op de verlichte molen.

Op 8,5 km was de eerste controlepost, in Dokkum, waar onze wandelpasjes werden gescand. Er was hier een file ontstaan doordat de wandelaars nog niet voldoende verspreid over het parkoers liepen. Is het een idee om deze controlepost in de toekomst te annuleren?

Over het lange Damwaldsterreedsje verlieten we Dokkum. Opeens sloeg de schrik om ons hart: onze zaklamp deed het niet meer. En we zien toch al minder dan gemiddeld. Maar aan opgeven dachten we niet. We hadden niet de lange reis uit het midden van het land

Langs de route maakten we foto's van de spandoeken met spreuken. Op de website www.bestgenog.nl (verzorgd door wandelaars die met de eerste Friese Kennedymars hadden meegedaan) hadden we er al verschillende zien staan. Hier zijn ze alle twintig:

- * 80 km is nog steeds prachtig
- * als je je gehaast voelt, maak dan een omweg
- * als je maar blijft bewegen kom je er vanzelf
- * als je niet in beweging bent, loop je nergens tegen aan
- * de enige plaats waar de finish voor wandelen komt, is het woordenboek
- * de weg naar de finish is niet altijd geasfalteerd wapen van Jistrum
- * elk bereikt doel is weer het begin van een nieuwe tocht
- * emotie is een voorwaarde voor prestatie
- * er is geen weg zo effen of ge struikelt er wel op
- * je kan alleen iets bereiken als je er zelf in gelooft
- * morgen is vandaag nog toekomst
- * niemand keert van een kennedymars terug zoals hij vertrokken is
- * niemand verdwaalt ooit op een rechte weg
- * probeer van elke dag een dag te maken, waar je graag aan terugdenkt
- * sta eens een keertje stil en kijk eens om je heen
- * tijd heelt alle blaren
- * vandaag is morgen verleden tijd
- * voor wie in een dal zit, leidt elke weg omhoog
- * wie de lat voor zichzelf hoog legt, hoeft niet te bukken
- * zelfs de kleinste ster schittert in 't donker

gemaakt om zo vroeg uit te vallen. We besloten zoveel mogelijk achter andere wandelaars te lopen, het liefst wandelaars die ook met een zaklamp aan liepen.

Het laatste stuk naar Wouterswoude voerde over het Meerikkerpad waar alleen maar verlichte lampions op iets minder dan twee meter hoogte hingen. We moesten oppassen dat we er niet met ons hoofd tegen aan liepen. Daarna moesten we voor de tweede

keer door de feesttent lopen. We kregen hier pas ons eerste bekertje water te drinken. Dat was wel aan de late kant, vonden we. Verder liepen we in de feesttent pal langs de luidsprekers die keihard aanstonden. Vanwege onze wandelstokken was het niet zo makkelijk om onze oren dicht te stoppen met onze vingers.

We besloten even te rusten, want we hadden inmiddels 14 km afgelegd. We waren blij dat we twee flesjes limonade

bij ons hadden, want we waren al aardig dorstig geworden.

Het verdere verloop van deze tocht in de nacht stond met name in het teken om achter andere wandelaars aan te lopen. We waren verbaasd dat er zoveel publiek was. Overal waar we langs huizen kwamen stonden toeschouwers buiten, die juichten als er één of meerdere wandelaars voorbij liepen. Soms kregen we nog een tomaat, komkommer of chips aangeboden.

Heel bijzonder was de stop in buurtschap Valom. Hier kwam een dame naar ons toegelopen. Op haar borst prijkte een bordje met de tekst EHBO. Zij vroeg aan ons of ze even bij ons mocht snuffelen. Ze zei dat op een heel aparte toon en we hadden moeite om niet in lachen uit te barsten. Toen we zeiden dat we geen problemen hadden, drong ze toch aan om bij ons te snuffelen, want er kon ongemerkt iets met ons aan de hand zijn. Ze wees ook naar haar assistente; qua leeftijd kon dat haar dochter zijn. Deze verzorgingspost in de Valom werd georganiseerd door de eigenaar van de boerderij. We hoorden van hem dat de Valom toch nog 280 inwoners had.

We werden ingehaald door een wandelaar die al meer dan 100 maal een Kennedymars had gelopen: Rob Keetlaer van OLAT. Op een gegeven moment zeiden we dat zijn tempo te hoog was en dat hij maar alleen verder moest lopen. Oh, zei hij, ik houd wel in, want ik vind het wel leuk om met een mede-webmaster van gedachten te wisselen.

Hij heeft het plan om op zijn website een overzicht te maken van alle Kennedymarsen, waarbij wordt vermeld hoe elke tocht is. Dus de starttijd, wat de maximale tijdsduur is, of de tocht van vrijdag op zaterdag, van zaterdag op zondag of alleen op zaterdag is, of er voldoende verzorgingsposten en/of rusten zijn, enzovoort. We zijn benieuwd naar zijn overzicht.

Het Ottema Wiersma Reservaat was mogelijk het mooiste traject van de hele Kennedymars. Maar omdat we er bij nacht doorheen liepen, hebben we dit niet op waarde kunnen schatten. Eerst betraden we een lang recht pad, waarlangs brandende waxinelichtjes waren geplaatst. Verderop werd het parkoers met groene breeklampjes gemarkeerd. We hadden onze stokken hier heel hard nodig want zonder zaklamp was

het hier moeilijk lopen op het smalle kronkelige pad. Dit ondanks dat we achter andere wandelaars liepen. We kregen een langdurige inzinking en hadden moeite om onze ogen open te houden. Lange tijd hadden we geen zin om op rustposten te kijken waar we op het parkoers zaten. Pas rond kwart over zeven in de morgen namen we de eerste foto. We bevonden ons toen in Opperkooten, gemeente Achtkarspen en nabij het iets minder onbekende plaatsje Twijzel. We hadden inmiddels de grote rust op 41,8 km te Jistrum gehad.

In Zwaagwesteinde besloten we de korte broek aan te doen. Bij een kruispunt stond een bankje waar we de lange trainingsbroek konden uittrekken. Hier pal naast stond een standbeeld van de Westereender Keapman. Met dit beeld eren de inwoners van Zwaagwesteinde hun voorouders, die met koopwaar langs de deuren gingen.

We kwamen in Veenklooster en herkennen hier gedeelten van de FLAL-tocht van 17 november 2007 vanuit Kollum. Een paar maal troffen we bij rustposten spelende draaiorgels. Ook verschillende keren troffen we mannenkoren. Na 17 uur en 11 minuten bereikten we de finish. Van de 504 ingeschreven deelnemers zijn er 485 gestart. Er waren 30 uitvallers. De snelste mannelijke wandelaar liep de tocht in 9:57 en de snelste vrouwelijke in 11:39. De laat-

ste wandelaar arriveerde na 19:10. Ik kwam als 354^e deelnemer binnen. Bij de mannen stond ik op de 263^e plaats. Ik liep de tocht met een gemiddelde snelheid van 4,65 km per uur.

We kregen een certificaat op naam met daarop de vermelding van de doorkomsttijden bij de controleposten, een sticker voor ons wandelboekje en een fraaie medaille. Het lint van de medaille had de kleuren van de Friese vlag. Over de Friese vlag gesproken: deze was opvallend niet-aanwezig bij de feesttent.

Wandelaars brachten ons met hun auto naar station Veenwouden, zodat we de trein van 16:08 naar Leeuwarden ruimschoots konden halen. Even na zeven uur kwamen we thuis.

Coos, mijn vrouw, had intussen met een vriendin het laatste traject van Marskramerpad 3 (Breukelen-Hollandse Rading) gelopen. Toen Coos goed en wel thuis was, belde ik haar op om mij van het station te komen afhalen.

Voor mij persoonlijk was dit mijn vijfde Kennedymars. Toch kom ik nog niet in aanmerking voor de bronzen Kennedywalker medaille want mijn eerste (1987 in Someren) telt niet mee. Pas vanaf 1 januari 1994 bestaat het systeem van Kennedywalkers. Mijn tweede Kennedymars was van De LAT vanuit Hilversum in 1998. De overige drie heb ik dit jaar gelopen in respectievelijk Ridderkerk, Steenwijk en Driesum/Wouterswoude.

Wij willen de organisatie met alle vrijwilligers heel hartelijk danken voor hun spontane inzet. Ook een woord van dank aan alle belangstellenden onderweg langs de kant. Wij denken dat deze Kennedymars met deze organisatie binnen enkele jaren wel een deelnemersaantal van boven de 1000 zal krijgen.

-Henri Floor-
www.henrifloor.nl

In Waalwijk gezellig op stap met Sinterklaas

Aan Kennedymarsen waar in de nachtelijke uren nog honderden mensen op de been zijn, neem ik het liefste deel. Dus reed ik op 13 en 14 september met Theo Gijzen en Peter Rijkers mee naar Waalwijk, waar een kleine 3000 man de uitdaging van president Kennedy aangingen.

De auto was snel geparkeerd. Eerst maar naar het Raadhuisplein, waar je je deelnemerspas kon laten scannen. Daarna kom je in een fuik terecht, waar je in moet blijven staan tot het startschot gegeven wordt.

Aangezien dat voor ons nog 70 minuten duurde, zijn we even 'ontsnapt' om nog een beetje moed in te drinken en te kijken of er andere bekenden waren.

En die waren er, o.a. de Bourgondische wandelaars Niq, Rebecca, Wilma en Dimitri. Die laatste is een Belg, past helemaal in dat clubje, want Belgen heb-

ben veel meer verstand van goed eten en drinken dan die kaaskoppen! Verder was er nog een clubje uit Bunnik, dat bij de KWD alleen maar kaartte en een borreltje dronk, maar hier zouden ze tot de eindstreep gaan!

Om 9 uur even tussen de dranghekken door, en daar bevonden we ons tussen enkele honderden gelijkgezinden. Peter en Theo hadden meteen een hoger tempo dan ik en ik zou ze tot de finish niet meer terugzien.

Wat mij tijdens mijn eerste kilometers vooral opviel, was dat iedereen mij inhaalde. Had ik nu al een dip? Ik troostte me er maar mee dat je in deze jachtige tijd tot rust moet zien te komen en dat hardlopers doodlopers zijn.

De weersvoorspellingen waren gunstig, er zou vannacht geen neerslag vallen. Alleen zou bij volle maan de temperatuur wel eens kunnen dalen

tot 6 graden. Gelukkig had Theo een trui voor mij (die ik acht weken geleden aan hem geleend had) en nu had ik genoeg lagen om geen kou te vatten. En er stond niet veel wind, ook dat maakt verschil.

Na een kleine twee uur kwam ik een wandelaar tegen in korte broek (brrr...) en met lange witte haren en een baard: de overbekende Henk Bartelds. Eigenlijk wou ik hem alleen maar groeten, omdat hij gezellige kout met een vrouw had, maar hij sloot zich bij mij aan en wij zouden elkaar samen nog 70 kilometer proberen op te vrolijken.

Henk zou een 'Sinterklaas in burger' kunnen zijn en dat heb ik geweten! Hoe vaak is er niet 'Sinterklaas, wie kent hem niet' gezongen. En hij maakt dat vijftig dagen per jaar mee! Omdat hij alle loftuitingen een beetje passief onderging, heb ik maar elitair >>>

Lange treinreis naar Denemarken is het enige minpuntje van deze 100 km-tocht

Schitterend Smørumnedre

Wie denkt dat Denemarken plat is, komt in het gebied rond Smørumnedre bedrogen uit. Het is een glooiend landschap met af en toe een geinig heuveltje. Het is ook de plaats waar de enige 100 km van Denemarken wordt gelopen, zowat helemaal in daglicht.

Het is 6 uur 's ochtends als we met 93 man van start gaan vanuit de school aan de rand van het dorp. Anderhalve straat verder zitten we al midden tussen de velden, waarboven een kiekendief zweeft. Een grindpad voert ons naar een donker bos met indrukwekkend oude bomen. Hier worden de plastic pijlen en ondersteuningslinten vervangen door strookjes van paars papier. Het plaatselijk wild wil namelijk nog wel eens een pijltje oppeuzelen en met papier kan dat geen kwaad.

Met een groepje van zeven man loop ik voorop. Niet dat wij nou zo hard gaan, de rusten zijn afgestemd op een tempo van 4,2 tot 6,5 km/u. De eerste rust gaat net open als we aankomen, maar voor de tweede zijn we te vroeg en moeten we even wachten. Hierna besluit ik het wat rustiger aan te doen. En waarom ook niet, de omgeving is schitterend. Er zijn een paar smalle paadjes langs de Furesø, een gigantisch meer waarop een eenzame kanovaarder peddelt. Hooi ligt te drogen op houten staketsels, kleine bruggen met schilden van bladgoud, kleurrijke boerderijen. Een thermometer wijst 24 graden aan en is het nog niet eens middag.

De lunch bestaat uit rode kool met kleine gehaktballetjes en een ei, maar gelukkig ook gewone boterhammen met kaas. Na deze rust haak ik aan bij Flemming Nielsen, een oude bekende van Euraudax, die goed Engels spreekt. Met zijn bedrijfje verzorgt hij vuurwerk bij grote evenementen en over drie weken staat hij in de finale van de Deense kampioenschappen. Ben benieuwd!

Het is gezellig en de tijd vliegt voorbij. Na de eerste lus van 64 komen we terug bij de school. We mogen pas over anderhalf uur

verder, dus ik besluit even kort te douchen voor het avondeten. Het is heerlijk verfrissend en wanneer we verder gaan is het gelukkig wat koeler. De tweede lus van 35 km is wat saaier. Het landschap is nog steeds fraai, maar de wegen zijn lang en recht. Een bewuste keuze, legt marsleider Søren later uit, om het de vermoeide wandelaar wat makkelijker te maken zijn weg te vinden in het donker. Want hoe snel we ook lopen, de laatste tien kilometer leggen we toch in het donker af, waarbij we velden doorkruisen met een prachtige sterrenhemel erboven. Een lamp is nu zeker nodig om de pijlen te ontdekken, die zijn voorzien van reflecterende stickers.

Bij de laatste rust horen we dat er zestien man hebben opgegeven, behoorlijk wat. Maar ja, er zijn nu eenmaal niet zoveel 100 km-tochten in Denemarken, dus voor veel van de mensen die uitvielen was dit de eerste keer. Toch ben ook ik blij wanneer het erop zit. Zelfs 's nachts blijft de temperatuur behoorlijk hoog.

Eigenlijk is alles aan deze tocht perfect. Prachtig landschap, zeer regelmatige rusten met goede verzorging (eten en ranja gratis, frisdrank en bier tegen geringe betaling), de bepijling is vrijwel waterdicht en volgend jaar is er vast ook een Engelse routebeschrijving beschikbaar. Het tempo ligt laag, zodat ook mensen die zich normaal gesproken niet aan een 100 km zouden wagen dit aankunnen, en het is grotendeels overdag! Aangezien slaapgebrek mijn grootste probleem is, vind ik dit ideaal. Verbazingwekkend dus dat er zich maar twee Nederlanders hebben ingeschreven.

Het enige minpuntje (voor mij) is de afstand naar Denemarken. Met de trein doe je er al gauw veertien uur over omdat we omrijden via Duitsland. Een auto gaat veel sneller. Misschien huur ik volgend jaar bij voldoende belangstelling wel een busje?

-Rinda Scheltens-

tijdens de '80 van de Langstraat'

>>> gewuifd naar de gelovigen en een paar keer nadrukkelijk gezegd, dat ik Zwarte Piet niet was.

De '80' is heel goed verzorgd, daar kan zelfs Someren een voorbeeld aan nemen: elke 5 kilometer is er wel iets als koffie, (krenten)brood, soep, thee, fruit, dropjes, biscuits etc. etc. 's Nachts lopen kan mij niet bekoren, omdat je op donkere stukken altijd het spoor bijster kunt raken, maar hier was op 90% van het parcours straatverlichting.

Over natuurschoon praat je tijdens een Kennedymars niet, je ziet dat 's nachts toch niet. Wat we wel zagen waren de schilderijen die in buurtschap Hoeven uitgesteld waren. Hier was ook veel feestverlichting; het was een soort Waalwijk's Linden (Nijmegen!)

Om kwart voor negen kwam de eerste wandelaar binnen. Wij hadden toen net de tweede scanpost in Waspik ver-

laten. Een heel eind verder werd Sinterklaas bij de familie van Hees(ch?) op een pilsje getrakteerd en daar deed Piet dus ook aan mee!

Om 12 uur waren we bij café 't Moaske' in de Moer. Dit kenden we van de winterseries van Hart van Brabant. De zon scheen er heerlijk, we moesten nog maar 17 km, dus we genoten met de Bourgondiërs en de Bunnikers van kelken en pullen. En toen kwam de bezemwagen er aan, dus gingen Henk en ik verder.

Er was trouwens wel eens afwisseling in de begroeting van Henk, want er waren ook mensen die het over Catweazle en Jezus hadden en soms werd er 'Jinglebells' gezongen.

In Loon op Zand (67 km) in de sporthal was Cees Smits in de weer voor de organisatie. Voor de mensen die Cees niet kennen: als er een lijst opgesteld wordt

van mensen die iets voor OLAT hebben gedaan, dan zou hij zeker in de top 10 staan!

Tussen km 67 en 75 gingen bij mij zo nu en dan de luikjes dicht. Niet erg leuk voor Henk, maar een nacht overslaan gaat je niet in je kouwe kleren zitten!

Na 80 km voor de tweede keer (eerste keer was 2005) over de catwalk op het Raadhuisplein. Hier beging ik een grote zonde door zonder startnummer te lopen, want daardoor wist de spreekstalmeester niet wie ik was.

Het was niet meer zo druk aan de finish; waarschijnlijk is het weer hier ook op van invloed geweest. Jan Bruel was er in ieder geval wel.

Volgend jaar ben ik weer van de partij, het 'Langstraat-virus' heeft me te pakken (beter dat dan iets anders!).

-Peter van de Ven-

Dwars door Londen over het Thames Path

Teme is oud-Keltisch voor water en de Romeinen gebruikten dit woord als naam voor de grote rivier waaraan ze de stad Londinium stichtten. Langs deze rivier, de Theems, loopt van de bron tot de Thames Barrier de national trail: het Thames Path. Terwijl wij met zijn vieren op bezoek zijn in Londen – omdat we samen 125 jaar zijn – lopen we enkele stukjes van dit pad.

Vanaf Eindhoven Airport vliegen we 21 juli naar London Stansted. Via Kensington Gardens (waar we bij de Serpentine bootjes kijken en Bart een eekhoortje helpt met oversteken), Hyde Park Corner en Tower Hill bereiken we de Tower Bridge. Deze brug in Victoriaanse constructiebouw kunnen we ook van binnen en boven bekijken. We hebben een prachtig uitzicht over de Theems, de Tower en oude pakhuizen. Op de zuidoever volgen we het Thames Path en komen bij de London Bridge. (De huidige London Bridge heeft niet zo'n rijke historie als de Tower Bridge, maar de plek wel. Hier werd door de Romeinen de eerste brug gebouwd. Veel bruggen werden hier opnieuw gebouwd, nadat de vorige menigmaal door brand werden verwoest, de laatste brug is verkocht en staat nu als toeristische attractie in Arizona). Met moeite worstelen we ons door de zakenlui heen, het lijkt wel of the City leegstroomt. Langs de Theems, soms om en onder gebouwen door met hier en daar een pub, volgen we dit aparte pad en komen uit bij de Millenium Bridge, waar we op zoek gaan naar een metro.

De volgende dag wil Dirk graag de 'Changing of the Guards' zien. Het is

warm in de zon en het wachten duurt lang, maar Dirk filmt de voorbij marcherende/musicerende militairen met en zonder 'bontmuts'.

Via Greenpark, de metro, St. Paul's Cathedral en de Millenium Bridge komen we bij Tate Modern, een voormalige elektriciteitscentrale, nu een nationaal museum voor internationale moderne kunst.

Op de South Bank vervolgen we het Thames Path richting Waterloo Bridge (het pad is eigenlijk ook een stukje 'Jubilee Walkway', gemaakt ter gelegenheid van het zilveren jubileum van Queen Elisabeth. Het komt langs veel toeristische plekken in Londen en op diverse plaatsen zijn panoramische panelen te zien).

In de buurt van het London Eye is het druk met toeristen en straatartiesten.

Woensdag gaan Bart, Dirk en Onne naar Thorpe Park en ik neem de metro naar North Greenwich. Ik loop over de

nulmeridiaan, langs de O2 arena op zoek naar het Thames Path. Dit verharde pad volg ik langs allerlei industrie en zelfs een ecologisch park tot de Thames Barrier (Deze waterkering is qua grootte de tweede in de wereld na de Oosterscheldekering en is gebouwd om Londen te beschermen tegen hoog tij vanuit de Noordzee).

Ik ga hier verder met de Green Chain Walk (deze keten van paden loopt door de parken voor zuidoost Londen). In de parken, met geasfalteerde paden maar ook ruigere stukken met veel bramen en brandnetels, tref ik spechten en eekhoortjes. Af en toe ben ik de markering kwijt, maar die kom ik telkens vanzelf weer tegen. Als ik op een bankje naar voetballers kijk en mijn brood eet, hoor ik van veraf: 'Mind your food!'. Ik denk: 'wat is er nu weer aan de hand'. Een loslopende hond probeert even later mijn boterham op te eten.

Het pad slingert door bos en open veld, heuvel op en heuvel af. Boven op een heuvel bij Oxleas Meadows heb ik uitzicht op een groot veld en kan ik even bijkomen op het terras. Ik loop hierna wat te dwalen door het bos tot ik weer markering tegenkom.

Bij de East Wickham Open Space besluit ik terug te gaan naar de Thames. Met behulp van mijn gps loop ik door de straten van Plumstead en Woolwich en kom uit bij the Royal Arsenal. Een stuk langs het water en dan ga ik er onderdoor via de Woolwich voetgangers-tunnel (Deze is bijna een eeuw oud en gaat onder de Thames door).

Via Factory Road kom ik bij het Thames Barrier Park, een open park met veel grasvelden, in the green dock staat het vol met bloemen en golvende hagen. Bij het paviljoen op het terras neem ik een sandwich en dan is het na 23 km tijd

IN HET KORT

Wandelaars verrast door ravage in kantine sv Geinoord

De deelnemers aan Nijmegen-Rotterdam troffen in Nieuwegein een totaal vernielde rustpost aan. Inbrekers hadden kort tevoren een ravage achtergelaten in het clubgebouw van sv Geinoord. „Alles was kapot geslagen, boven en beneden”, vertelt **Gerrit van Haandel**. „Bij de post ervoor had de baankapitein al opdracht gekregen iets langzamer te lopen. Misschien had dat ermee te maken.”

Toen de wandelaars arriveerden had de politie de kantine net vrij gegeven voor gebruik.

Echter ook de keuken in het gebouw was ten prooi gevallen aan de vanden. Hoewel overdonderd, wist de organisatie ervoor te zorgen dat de wandelaars toch iets warm te eten kregen: tosti's in plaats van gehaktballen en friet.

Rinda Scheltens, die tijdens deze tocht haar 10.000^e wandelkilometer maakte en die mijlpaal wilde opdragen aan een nader te bepalen goed doel, hoefde niet lang na te denken over een bestemming. De wandelaars zamelden spontaan geld in. De Geinoorders kregen van organisator RWV ook hulp bij het opruimen, wat zeer op prijs werd gesteld.

Kennedymars Bergeijk: waar bleven de wandelaars?

Een verschil van dag en nacht met de '80 van de Langstraat' van een week eerder: daar liepen meer dan 2000 man de tocht uit. In Bergeijk startten er 20 september maar 119, zo meldt een bezorgde **Peter van de Ven**.

„Van OLAT zag ik **Peter Rijkers** (die hier ooit zijn eerste Kennedymars liep en er volgend jaar zijn 40^e hoopt te kunnen lopen), **Cor van der Heijden** en **Theo Gijzen** en daarmee heb ik waarschijnlijk al 50% van de OLAT-inbreng vermeld. De organisatie van deze Kennedymars mag zich terecht zorgen maken, want als ze minder dan 100 aanmeldingen krijgen, loont het de moeite niet meer dit te organiseren.”

Aan het weer heeft het volgens Peter in ieder geval niet gelegen: 's Nachts wel een beetje fris, maar overdag een aangename zonnetje. „De sfeer in het startlokaal leed gelukkig niet onder de geringe opkomst. **Adje Mollen** heeft weer met een aantal wandelmaatjes kunnen bijpraten (hij heeft zelf 13x Bergeijk gelopen). Laten we hopen dat er volgend jaar weer progressie in zit.”

om via de Docklands Light Railway en de metro terug te keren naar het hotel.

Donderdag verplaatsen we ons per dubbeldekker en te voet. We belanden in een bus richting Finsbury park en daar lopen we een stukje van de Capital ring. Dirk is niet echt een wandelaar, dus al snel nemen we een bus. Deze is warm en druk en bij het Regent's Canal stappen we uit. We wandelen langs dit kanaal tot Camden Lock, waar we heerlijk relaxed met de London Waterbus Company verder gaan langs de Zoo naar little Venice. Daar zoeken we een bus die ons in het centrum bij de Odeon bioscoop brengt. Lekker koel genieten we van 'The dark knights' (de nieuwe Batman-film); het Londense publiek klapt bij elke goede actie van Batman en ook als de film is afgelopen. We vervolgen onze toeristische route en komen op Picadilly Circus en Trafalgar Square. Klokslag negen uur horen we de Big Ben.

Vrijdag doen we weer een dagje met de bus en lopend. We bezoeken de Westminster Abbey en het British Museum. Hierna wandelen we door leuke winkelstraatjes en bij Covent Garden blijven we hangen bij straattheater. Eten doen we bij Samurai sushi en een pizzabar midden in het uitgaanscentrum.

Zaterdag komen we het Thames path weer tegen tussen Eton en Windsor.

Terwijl Dirk en Onne zich vermaken in Legoland doen Bart en ik de Long Walk. Vanaf Windsor Castle is het vijf kilometer naar Snow Hill, waar boven op The Copper Horse George III zit. Wij lopen in de schaduw van kastanjes en platanen. Met wat water en stroopwafels als

enige proviand proberen we een dorp te vinden.

We duiken het bos in voor de schaduw, net de verkeerde kant uit blijkt later.

We lopen door Windsor Great Park, waar hekken omheen staan voor de herten.

We gaan verder over een mul paardenpad en verderop fietspad. Uiteindelijk belanden we weer bij Windsor Castle bij een pizzeria. We doen nog een (open)bustour om lekker uit te waaien en wachten langs de Thames op Dirk en Onne.

De laatste dag wandelen we met zijn vieren vanuit ons hotel over groene lanen langs private parken en nemen de Holland Walk naar het Holland Park. Dit is het meest romantische park van Londen met een Japanse tuin en een jeugdherberg. Eekhoorns en pauwen lopen hier los rond en eendjes trekken sporen in het kroos. Via Kensington gardens keren we terug naar het hotel om de tassen op te halen.

Bus 23 laat ons heel toeristisch Londen weer zien tot Liverpool street station. Met de trein gaan we naar Stansted en door het lange wachten bij de tassencontrole halen we maar net op tijd het vliegtuig terug naar Eindhoven. Daar met bus, trein en bus weer naar huis.

-Joop Reichenfeld-

In Londen valt nog veel meer te wandelen, er is een London Loop van 240 km en de Capital Ring telt 125 km. Informatie hierover is te vinden op de site www.walklondon.org.uk

Hoe hebben ze die bus daar kunnen krijgen?

De reden waarom we op 23 augustus niet in Clavier aan onze wandeling beginnen, is simpel: geen café te bekennen. Dan maar door naar Les Avins, waar ook geen café is, maar waar we wel meteen op de route van de GR 576 zitten en dat is mooi mee genomen.

Vandaag dus geen ruggen tegen de muur om te bepalen welke kant we op moeten; gewoon rechtdoor en dan ergens linksaf.

U merkt het al, het plaatsje Les Avins stelt niet veel voor. Het is alweer een tijdje geleden dat we in het Waalse gewoon op het platteland ronddolen. Hier en daar een gemengd bedrijf met zeker varkens onder de veestapel, dat is tenminste de veronderstelling, afgaande op het landelijk aroma dat zich hier op deze aangename zaterdagmorgen verspreidt.

In de omschrijving van de GR 576, een rondweg door Condroz, staat als algemene indruk dat we op een vruchtbare hoogvlakte wandelen met de kans om af en toe een kasteeltje aan te treffen. In het begin treffen we het eigenlijk niet. Wat rechte wegen, waaraan sporadisch een draai wordt gegeven en het uitzicht valt te raden. Ergens heeft de vertaler van ons 'werkstuk' nog een aanwijzing richting de bedrijvigheid in deze streek gegeven: de hoofdstraat heet Rue de l'Abattoir.

Na een half uurtje kuieren zien we links van ons een kerkorentje dat net even boven de omringende boerderijen uitsteekt. Daar gaan we via een tunnel onder de snelweg door en komen even later in Vervoz, wat dat ook zijn mag. Geen dorp, maar wel oude en statige gebouwen en een flinke vijver met vogels van verschillend pluimage. Een

gotisch kerkje staat eenzaam langs de weg. Het dateert uit de 19^e eeuw en is aan de H. Hubertus gewijd; u weet wel, die jager uit Maastricht.

Vervoz is vooral bekend geworden vanwege opgravingen, die sporen uit de Romeinse periode aan het licht brachten. Hier liep de heerweg tussen Aarlen en Tongeren langs. Er staan een paar kapitale boerderijen uit de 18^e en 19^e eeuw, die zijn opgetrokken uit kalk breuksteen en hier staat inderdaad ook een kasteel dat aan de familie Tornaco behoorde. Al bij al een prachtige verzameling oudheid zomaar langs de kant van de weg.

Even verderop het reeds genoemde kasteel en ook nog een stokoude watermolen; de tand des tijds heeft zowel het water als het waterrad totaal doen opdrogen.

Als je het een heuveltje mag noemen, dan treffen we het hier. De markering verwijst ons naar een stijgend graspad. En op die manier betreden we Ocquier. Hier hebben we een afspraak voor een

kopje koffie. Er zou een hotel zijn, maar dat vinden we niet zo vlug. Wel een gezellig cafeetje dat open is en een lekker kopje koffie voor ons serveert. In een mum van tijd zit het daar vol met allemaal voetvolk van OLAT.

Na deze pauze komen we langs de kerk van het dorp. Het is een Romaans gebouw, dat er over een kleine 70 jaar al tien eeuwen op heeft zitten. De kerk bezit een prachtige doopvont en de patroon heilige is Remaclus, die zo'n 350 jaar eerder in deze streken van enig aanzien was. Zijn invloed reikte zelfs tot in Maastricht (652).

We gaan een hoekje om en treffen nog een kapel; ook wel oud, maar met net iets meer gerichte devotie!

In het gebied nog wat bomen, maar een bos kun je het niet noemen. Er is hier nog iets anders: een krieckenboomgaard. En wel de grootste die we ooit te zien kregen; toch zeker een kilometer in het vierkant. We weten natuurlijk allemaal waar ze 'de kriecken' voor gebruiken: juist het krieckenbier, dat ook wel Lambiek wordt genoemd. Het behoort tot de oudste Belgische bieren en wordt nog hoofdzakelijk gebrouwen in het Pajottenland. Krieckenbier is een plat, spontaan gegist tarwebier waaraan kersensap is toegevoegd. Er hingen nog een paar van die groene kriecken aan de bomen, Co heeft ze geproefd en hij kijkt nu nog zoals ze smaken.

Bij Oneu kom je tot het besef dat België toch een beetje klein is. Denk je vlak bij huis rond te dolen, staat er onder het

plaatsnaambordje, dat het behoort aan de deelgemeente Durbuy, en daar mogen we de volgende maand pas naar toe.

Zachtjesaan verandert de omgeving, het blijft wel landelijk, maar is nu ook glooiend met prachtige vergezichten. En daar zijn we toch voor naar hiertoe gekomen: genieten van de omgeving.

De streek hier heet 'Croix des Combes' en daaraan zit natuurlijk ook weer een verhaal vast. Opvallend is die boom wel waar we langs komen: een tilleul op een kruising van wegen waar verder geen boom te bekennen valt. Nogal hoog, net onder de eerste takken, zit een kruisbeeld tegen de boom aan. In de stam schijnen gespijkerde munten te zijn gevonden, maar of hier van een echte 'spijkerboom' sprake is, durf ik niet te beweren. Ik denk dat de geschiedenis die deze streek kenmerkt terug te voeren is naar de legendes over de kruisridders, maar dat is andere lectuur.

Mooie vergezichten en rechte veldpaden begeleiden ons naar de verzorging. Midden in het veld staat onze soeppost, hoe hebben ze die grote bus daar op die plek kunnen krijgen?

Vanmorgen in de bus heeft Dini laten uitlekken dat ze vandaag voor de laatste keer meegaat in de verzorging. Toenemende artrose maakt het voor haar steeds moeilijker de lange tocht mee te maken. Vooral de dagen daarna worden steeds meer een kwelling.

Dus voor de laatste keer wordt de soep door Dini opgeschept. Wie elkaar het meest gaan missen, weet ik wel. Trouwens Mirjam beschreef het al in ons vorige 'boekje'.

Als we weer op weg zijn, begint het te regenen bij heldere hemel. Even schuilen bij een boerenschuur in Hermanne en dan is het ook weer droog. Het enige dat echt opvalt in Hermanne is een oude watertoren die daar al enkele jaren staat – dat doet tenminste zijn indrukwekkend uiterlijk vermoeden. Maar, aan zoiets ga je al vlug voorbij.

Hadden we eerst alleen mooie vergezichten, nu komt daar ook nog een glooiend woud bij. 'Zonder erg' dwalen we dieper weg in het bos en dan zien we plotseling een geweldige diepte links van ons. Het dal van de Néblon. We klimmen, we dalen, horen het ruisende water beneden ons. We zijn weer thuis in de Ardennen.

Een omgevallen boom verspert de weg, vers bloed aan de paal. Een dagje kuieren gaat niet altijd over rozen. We dalen af richting het riviertje. Dan nog een bruggetje dat geen einde meer heeft.

We komen op een pleintje, of beter

gezegd een park met oude gebouwen. Nee, niet van die oude, maar statig en van vroeger. Verderop gaan we door een tunnel, we zijn even het spoor bijster, maar komen toch nog goed terecht aan de oever van de Ourthe.

Even voorbij de brug worden we verwacht in een etablissement, maar voordat we zover zijn, treffen we een ander kroegje met liefelijke bediening...

Er broeit iets, dames uit onze kringen hebben wat te bespreken. Nog een fikse regenbui die ons bijna noopt om nog langer te blijven; wie gaat er nou door de regen lopen.

Toon roept ons op appèl en dan is het tijd om afscheid te nemen van Dini, met een mooi boeket bloemen, aangeboden door de buswandelaars. Er vloeien tranen en onderweg mag Dini op de bijrijdersplaats zitten; Thuis is ze er nog beduusd van.

Tot een volgende keer.

-Ad van Asten-

Sjef Koolen en Ben Duin maakten allebei hun droom waar

Verslag van een voetreis naar Rome (5)

16 MEI

Een en al rust op de camping in S. Piero a Sieve. Om 6 uur stonden we naast het bed. De camping was echter typisch Italiaans, we moesten namelijk nog tot 8.10 uur wachten voordat we konden ontbijten.

Het eten was goed, maar eenvoudig. Het blijft hier mooi om te wandelen bij goed weer.

We verloren bij Borgo San Lorenzo veel tijd. Maar we konden niet verder. Onze streekkaarten waren namelijk op. Maar bij het Turistica kantoor wilden ze ons echt helpen. Stiekem moet ik toch lachen als Ben op zijn gedreven manier alles probeert uit te leggen. Maar we hadden zo wel weer voor een paar dagen wandelkaarten en hebben Borgo San Lorenzo, dat nog veel oude gedeeltes heeft, helemaal gezien.

De route tot in Dicomano was weer prachtig. Hier in Dicomano hadden we pech.

De Giro d'Italia was net gefinisht, dus er was geen slaapplek vrij. Maar via een paar Nederlandse toeristen en de helpende hand van de bareigenaresse, bij wie we koffie hadden gedronken, kregen we onderdak in een oud klooster hoog op een berg in Contea, 3 kilometer verder. Toen we hier naar toe wandelden, kregen we nog veel mee van het wielerspektakel.

We waren welkom in het nonnenklooster uit het jaar 1732. Het gebouw was van buiten helemaal in stand gehouden. Van binnen was een vleugel gebouwd als een slaapplek voor mensen zoals wij. De traptreden waren helemaal uitgesleten.

We wandelden nog even wat rond en bekeken de mooie kerk van het klooster van binnen. Om 19.45 uur was het avondeten klaar, het was zeer goed. We waren de enige gasten. Bij het avondeten was er ook een grote groep meiden,

maar wij tweeën zagen er geen nonnen in. We hadden ook helemaal niet door dat het Pinksteren was. Je verliest alle besef van tijd. Ook hoor je niks van wat er in de wereld gebeurt.

We konden 's avonds het klooster niet verlaten, alles was gesloten. Dus gingen we maar vroeg naar bed.

30 km gelopen

17 MEI

Het was goed slapen tussen de dikke muren van het nonnenklooster. Na een voedzaam ontbijt met veel fruit wilden we om 8 uur het klooster verlaten, de poorten waren echter nog niet ontgrendeld. Maar al snel kwam er een oude non en konden we op weg.

We bleven de rivier de Sieve volgen en hier zijn zelfs de kleinste paadjes verhard.

De natuur is zeer mooi en afwisselend. We zitten in het 'putterland'. De hele dag heb ik ze horen roepen. We kwamen door oude boerendorpjes zoals Rufina Pontassieve en Sellero. De mensen die hier wonen, moeten zich echt behelpen, dat kun je zien aan hun kleding. Ze benutten ieder plekje grond; alle weg- en slootkanten zijn bezaaid met haver.

Ze hebben tijd als je ze de weg vraagt, maar ze zijn ook verbaasd over ons doel.

Rond 12.00 uur kregen we de eerste regenbui, maar we zaten net lekker te picknicken in een bushokje. Hierna

bleef het droog tot ongeveer 16.00 uur. We gingen een truckerscafé binnen om te schuilen, maar we konden er ook blijven slapen. Dan is de beslissing snel gemaakt. De slaapkamer was goed en het eten eenvoudig en degelijk.

We zijn niet wezen rondkijken, het bleef namelijk maar regenen. Daarom hebben we het thuisfront opgebeld, want ze gingen een paar dagen op vakantie. Thea durfde het aan om de caravan te rijden. Ben belde ook naar huis. Het dorpje waar we nu overnachten heet Incisa in Val d'Arno. We zien de grote verkeerswegen weer op ons afkomen. We kijken nog wat tv en om 21.00 uur gaan we slapen.

35 km gelopen

18 MEI

We mogen wel blij zijn dat we goed kunnen slapen.

Het ontbijt was goed om 1 kilometer op te lopen, maar gelukkig kwamen we snel de bakkerswinkel tegen. Het bleef maar regenen, ondanks alles hadden we het tot in San Giovanni naar onze zin, aangezien we veel afwisseling hadden, namelijk kleine gehuchtjes, boerderijen e.d. Alles was nog intact gehouden, zoals Restone.

Maar hier wilden we verder wandelen naar Montevarchi op een zogenaamde witte weg. Dat hebben we geweten; rechts van ons waren de autobanen en de tolgeweg. Alles ging dan ook dat weggetje op.

Ook plensde de regen maar neer. We wilden eigenlijk naar Arezzo, maar in Montevarchi besloten we om dit stukje tot in Arezzo met de trein te doen. Zo slecht was het geworden. Hier hebben we allebei geen spijt van gehad. We vonden een leuk hotel hier. En gelukkig was het weer droog nadat we ons verzorgd hadden, zodat we Arezzo konden bekijken. Arezzo is echt een historische stad. We hebben er meer dan twee uur rondgewandeld. Tot nu toe vind ik Arezzo een van de mooiste steden waar ik op deze reis ben doorgewandeld.

Ben vond dat ook, tenminste de binnenstad. Ben moest nieuwe schoenen hebben, maar slaagde niet.

Maar wel voor wandelkaarten voor een paar dagen en een plattegrond van Arezzo voor morgen.

Het eten was hier goed in een leuk res-

taurant. In de bar van ons hotel dronken we nog een paar borrels om ook van binnen warm te worden. En om 21.30 uur was het weer bedtijd.

Toch nog 30 kilometer dichterbij Rome gekomen

19 MEI

Toen we om 6 uur de ramen van de slaapkamer open deden, scheen de zon en na een goed ontbijt in een zeer mooie zaal, waren we om 7.30 uur weer klaar voor vertrek. Want ook de rugzak moet iedere dag in- en uit worden gepakt. Samen hadden we nog een mooi gesprek over Pam en Tiny.

Via de plattegrond waren we zo de mooie stad uit. Je ziet op deze voetreis mooie dingen. Vandaag hebben we de hele dag door een dal gewandeld met aan weerskanten bergen. Er was veel te zien, o.a. palmbomen en prachtige natuur met veel bloemen. Raar genoeg waren er geen vogels te bekennen. Wel zagen we mooie dorpjes zoals Olmo en Castiglione. Rond 14.00 uur waren we in Cortona met de laatste kilometers steil naar boven. Als ik mijn laatste reis naar boven

moet gaan maken en het is er dan zo mooi, wil ik de laatste paar weken wel braaf leven, want we kwamen ogen te kort, zo mooi. Alles was hier nog in oude stijl. We zagen de mooiste winkeltjes en steegjes. Eerst hebben we gepicknickt met een heerlijk glas drinken erbij, want het was vandaag de warmste dag tot nu toe. We vonden een leuk, klein hotel, aangezien de jeugdherberg nog was gesloten.

Wat ook hier weer opviel was de vriendelijkheid en de bereidheid van de mensen om je te helpen.

Er waren hier ook nog filmopnames, maar ons hadden ze niet nodig.

Ik ben nog in mijn eentje door het dorp helemaal naar boven gelopen. Ik kwam daar 3 mooie kapellen tegen en hierboven heb ik zitten genieten van de omgeving.

Ben zocht ondertussen rust op een

mooi plekje onder bij de grote kerk.

Bij het avondeten was er weer sinds lange tijd een heerlijk bord bonensoep. Het was weer zo'n dag, die het leven inhoud geeft. Rond 21.30 uur gingen we onze slaapkamer opzoeken.

30 km gelopen, maar mooi!!!

20 MEI

Je moet het wel kunnen en de verrassing is waar we elke nacht slapen. Maar als we dan op het bed neerkijken, vallen we de meeste keren direct in slaap. Ben heeft zich ook zeer goed aan dit ritme van leven aangepast. De verrassing is ook hoe het ontbijt is. Hier was er alleen maar een taartje. Daarom gaan we eerst bij de bakker langs.

Om 7.30 uur verlieten we bij een strak-

blauwe lucht het mooie Cortona met een blij gevoel. We hadden weer een mooie route vandaag met zeer mooie natuur en vergezichten. Voor de eerste keer in mijn leven zag ik jonge Vlaamse gaaien uit hun nest fladderen. Er zijn hier duizenden gierzwaluwen en de mooiste vlinders.

Via Castiglione zijn we rondom het meer 'Lago Trasimeno' naar Tuoro Passignano gewandeld. Bij het meer kwamen wij 2 fietsers tegen, die ons aanhielden om ons de weg te vragen naar Cortona. Wij kwamen er van af en zij wilden er naar toe.

Maar wat was de verrassing: zij waren ook Nederlanders en dan komen de verhalen wel los.

De temperatuur liep hier nu overdag goed naar boven en de lucht werd droger, dus we moeten nu veel drinken. Rond 15.00 uur waren we in Magione.

We wandelden pal tegen een herberg aan. Nadat we ons hadden opgefrist en de kleren hadden gewassen, gingen we op verkenning uit. We gingen een kerk binnen. De geestelijke die hier rond liep, nam ons mee naar een andere, nog mooiere kerk. Hierna kregen we allebei als herinnering een mooie Christusprent met in het midden het 'Onze Vader' in het Italiaans. We dronken nog een pilsje en genoten van de spontane Italianen.

We vinden het mooi hoe we hier steeds de Fiat 500 op de weg zien, soms wel honderd op een dag.

Vandaag wandelden we de provincie Umbria binnen. Het verlangen om onze wederhelften en de familie weer te zien begint steeds heftiger te worden.

We gingen om 21.00 uur slapen en er was weer een mooie, zware wandeldag voorbij.

40 km gelopen

21 MEI

Vreemd, we hadden allebei een zeer onrustige nacht, terwijl we helemaal niet gestrest zijn. Om 7.00 uur waren we klaar voor vertrek. De sleutels moesten we bij de bar afgeven. We dronken nog kof-

fie en aten we een paar broodjes.

Vandaag richting Perugia. We hoefden de weg van gisteren maar te vervolgen. Wel mooi, maar de kleine paadjes waren op. Je kunt echter ook genieten van de aparte huizen en boerderijen. Het werd weer warm. Rondom Perugia liep het hele verkeer weer vast. Zoeken, zoeken en nog eens zoeken. We hadden geluk, de richting waar we naar toe gingen was verkeersvrij.

Ook hadden we weer wandelkaarten voor een paar dagen. We zagen ze liggen toen we bij een kiosk aan het picknicken waren.

Via een heuvelachtige en mooie streek waren we rond 15.00 uur in San Giovanni., waar we pal tegen een 'Auberge' aanwandelden. Het was zeer warm en de beslissing was daarom gauw gevallen; we stopten er voor vandaag mee.

De eigenaar was spontaan. Hij >>>

bod ons direct een pilsje aan en nadat we ons hadden opgefrist, gingen we weer op verkenning uit. Nadat we nog een anderhalf uur door het mooie dorp gelopen hadden en boodschappen hadden gedaan, want onze rugzak moest aangevuld worden, gingen we in een gezellig restaurant eten.

De bediening was er spontaan, leuk en opvallend gekleed. Ik bod Ben een etentje aan als dank voor de voorbereidingen via de computer, die aan deze reis vooraf waren gegaan.

Tijdens het eten kwam Ben met het voorstel om ons in Rome door de dames te laten ophalen. Meteen heb ik Tiny opgebeld. Zij was eerst beduusd, maar daarna blij.

Pam zou alles regelen. Een uur later kregen we door dat alles al geregeld was.

De vliegtickets en het ophalen van Tiny. Pam krijgt hiervoor nog mijn dank. Maar nu moeten we zeker op 29 mei in Rome zijn. Hierna belde ik Thum op om te vertellen hoe onze wandelreis verder zou gaan.

Zoals gewoonlijk gingen we om 21.30 uur slapen.

30 km gelopen

22 MEI

Allebei hebben we zeer goed geslapen vannacht, tot 6 uur non-stop. Het ontbijt bestond uit een heerlijk bakje koffie en een croissantje. Dat was goed voor tot bij de eerste bakker. Hierna ging het gebeuren.

We wilden Assisi

halen via een mooi en afwisselend parcours met rustige binnenwegen en mooie dorpjes. Maar hier stopte de weg, hij hield ineens op. We konden geen kant meer op. We moesten een kilometer terug en door ons beiden wordt daar niet moeilijk over gedaan. Alles kwam dan ook weer goed.

Assisi zagen we al van ver op een berg liggen. De zon kwam sterk opzetten en de lucht werd heilig. Om 11.30 uur waren we in Assisi. Wat een volk, we hadden helemaal niet in de gaten dat het zondag was. Samen zijn we naar de kathedraal geweest. Deze was van binnen

helemaal van mozaïek. Daarna bezochten we het graf van St. Franciscus, dat deed me echt wat. Maar er was haast geen doorkomen aan, zoveel mensen waren er. Buiten hebben we samen met een echtpaar een foto van ons laten maken. Dat waren de eerste mensen die we tot nu hebben gezien, die ook te voet naar Rome gingen. Hierna haalden we bij de paters van de Franciscanen de stempel. Ze waren erg spontaan en we mochten mee de sacristie in.

We wandelden nog wat rond maar rond 13.30 uur hadden we het voornaamste gehad. Het commerciële gedeelte doet ons niks. We picknickten op een mooi plekje en toen moesten we weer verder zodat we zaterdag op tijd in Rome zijn: wat zijn we blij dat Tiny en Pam overkomen.

Het was 31 graden en via mooie natuur en bloemen, palm- en olijfbomen, waren we rond 16.00 uur in Spello. We vonden een leuke auberge en bestelden direct een glas bier. Hierna fristen we

ons op en zijn we Spello nog gaan bekijken. Het oude gedeelte ligt hoog op een berg. Door smalle straatjes moesten we naar boven.

Zelf vond ik dit mooier dan Assisi. Het was nog niet in handen van het toerisme. Boven lag ook een mooie kerk. Die zijn we wezen bekijken en hierna deed de geestelijke de kerkdeur achter ons op slot. Ben zei nog 'Sjef kom gauw', maar hij trapte flink op mijn voeten. Daarna zijn we in een zeer oud, apart restaurant gaan eten. En om 21.00 uur was deze mooie dag voor ons voorbij.

30 km gelopen

23 MEI

Om 6.30 uur werden we, geestelijk en lichamelijk goed uitgerust, wakker.

We voelen ons lichamelijk sterk. Toch zijn we blij als deze klus geklaard is, vooral omdat de temperatuur nu met de dag stijgt.

Het eten in zo'n auberge is 's morgens niet veel, ook hier weer een bakje koffie en een droge toast, maar daar is hier de prijs ook naar. We kwamen al na 50 meter de bakkerswinkel tegen. De rugzakken weer afgedaan en de voorraden aangevuld.

Tot in Foligno was het een mooie route, we kwamen ook niemand tegen. Maar als vogelliefhebber kwam ik goed aan mijn trekken en we zagen ook weer mooie, kleurrijke bloemen in de wegbermen.

In Foligno was het oude gedeelte weer waanzinnig mooi.

Het is nog steeds vragen naar de goede weg, zelfs de politie wijst ons steeds de autoweg op. Maar gelukkig vonden we op de kaart een schitterend weggetje,

dit stond bruin ingetekend op de kaart. Het liep door tot in Spoleto en dat is waar we naar toe wilden.

Om 12.30 uur gingen we bij een eenzame boerderij picknicken. We vroegen aan twee oude mensen, die in de tuin aan het werken waren of we op hun bank mochten zitten. Maar we kregen tuinstoelen.

Toen ze van de verbazing waren

bekomen, nadat we hun hadden geprobeerd duidelijk te maken dat we vanuit Nederland zo veel mogelijk te voet naar de 'Papst' gingen in Rome, maakten ze spontaan voor ons een maaltijd klaar, er was zelfs wijn bij. Ben kon zeer goed met de dochter des huizes communiceren. Ze gaf pianoles. Ze waren eenvoudig, maar vriendelijk en blij.

Met weemoed moesten we verder.

Net voor Spoleto kwamen we langs een apart kerkhof. De graven waren net kleine villaatjes, zeer apart. We bekeken alles.

Na een uur waren we in de binnenstad van Spoleto, ook weer een aparte stad. We hadden onze kilometers gehad, toen we tegen het eerste hotel aanliepen.

We gingen naar binnen en waren welkom. We dronken zelfs 2 glazen bier voordat we gingen douchen, want het was weer zeer warm geweest. We hadden ongeveer 45 kilometer gelopen. Hierna gingen we op ons gemak eten, met een ijsje na.

Om 21.30 uur gingen we tevreden slapen.

45 kilometer gelopen

24 MEI

Nog steeds staan we 's morgens met plezier op om weer verder te trekken en om te zien wat we tegen komen. Het begint goed in zo'n hotel, je hebt 's morgens een goed ontbijt.

Om 7.30 uur waren we weer aan het wandelen, maar na een uur hadden we nog geen enkel aanknopingspunt om uit Spoleto te komen. Wel maakten we nu mee hoe zo'n stad 's morgens begint te leven. Alle wegen leiden hier naar de autobaan. We vroegen aan iemand de weg richting Terni.

Deze aarzelde geen moment om onze rugzakken in de auto te doen en na 10 minuten rijden zette hij ons af op een schitterende weg. Aan weerszijden waren beboste heuvels tot 1200 meter hoog. Het was een genot om hier te wandelen.

We zagen veel grote roofvogels in de lucht en er was maar weinig verkeer.

Om 10.30 uur dronken we koffie en aten we wat in een leuk café langs de weg.

We zagen heel oude boerderijen, waar de varkens nog rondliepen, maar rondom de boerderij zelf was het schoon.

Rond 14.00 uur waren we in Terni, hier moesten we helemaal door om een slaapplek te zoeken. Terni is echt een industriestad, dus niet mooi om te zien.

Wij wandelden langs het gebied Flaminia. We vonden een leuk onderkomen, waar we welkom waren. Dit keer was het een restaurant met slaapplekken. Na het avondeten, wat hier erg goed was, zaten we nog heerlijk ontspannen buiten met heel veel vleermuizen en gierzwaluwen om ons heen. Maar ineens was alles weg en was er totaal niks meer te beleven. We gingen daarom om 21.00 uur pitten.

35 kilometer gelopen

25 MEI

Ik heb onrustig geslapen vannacht. Gelukkig kunnen we er ook over praten als er wat fout zit tussen ons, dat maakt de vriendschap tussen ons sterker.

Na een licht ontbijt verlieten we om 7.30 uur Terni. Gisteravond hadden we het goede pad al gevonden en de rugzakken bijgevuld. We namen extra water mee want het zou 35 graden worden.

Vandaag ging het weer gebeuren, we moesten de bergen over om ons te laten zakken richting zee, want daar ligt Rome. Het was alweer een mooie route. We wandelden door het natuurgebied 'Conti Gliano Fizzuto' en zagen van alles, zelfs slangen. Na 2 uur wandelen begon het echte klimwerk. We klommen 1,5 uur tot we in Marmore waren op 1278 meter.

Na die klim was de koffie in de berg-hut goed. We zijn bijna een uur in deze berghut geweest, waar we genoten van het weidse uitzicht. In de verte zagen we de sneeuw nog op de bergen liggen. Het blijft alert zijn, zodat we goed blijven zitten.

Rond 13.00 uur besloten we Rieti maar niet aan te doen, maar richting Contigliano te lopen in de hoop dat we daar onderdak kunnen vinden. Het eerste dorpje dat we tegenkwamen, heette Greccio met aparte huizen. We kwamen zelfs een kalkoenenbedrijf tegen en een bordje met 'Rome 94 km'.

Wat ons hier in Italië opvalt, is dat bij elke tabaco een invaliden-wc is.

We wandelden in Contigliano tegen een auberge aan en waren er welkom. Hier kochten we 2 blikjes bier en daarna deden we ons dagelijkse ritueel. Ik ben nog naar het oude gedeelte van Contigliano gelopen

Dat lag op een berg en is gebouwd in 1689. Hier alleen al waren 3 oude kerken, ze waren allemaal open. Ook was

ik welkom in het oude gemeentehuis. Alles was in de oude staat en zeer goed onderhouden. Zelfs het oude schilderwerk was goed. Ik wandelde zowat 2 uur rond en genoot van de weidse uitzichten. Het nadeel hiervan is dat je na 2 uur weer honger hebt. Ben was lekker ontspannen beneden gebleven.

's Avonds aten we nog een grote pizza. Zoals altijd gingen we vroeg naar bed nadat we nog eventjes naar de voetbalwedstrijd Milaan - Liverpool hadden gekeken

40 kilometer gelopen

26 MEI

's Avonds hebben we het voetbal niet uitgekeken, we waren al in slaap gevallen. Maar 's nachts werd ik wakker uit een zeer diepe slaap, ik wist toen echt niet waar ik was, maar na 10 minuten had ik alles onder controle. Ben wist de uitslag van de voetbalwedstrijd ook niet.

Na een kop koffie waren we om 8 uur aan het wandelen. De temperatuur zou oplopen tot 35 graden, het is daarbij ook drukkend weer. Via Foggil Fidoni, waar we koffie hadden gedronken, San Sebastiano en Salisano, gingen we verder.

Er was zoveel te zien dat de tijd voorbij vloog. Je komt onderweg ook veel gedekens tegen van verkeersdrama's. We wandelden nu over een kleine weg dwars door de bergen, dat was wel pittig. We lopen niet de hele tijd naast elkaar. Ben gaf me een seintje dat ik even moest stoppen, hij meende dat we verkeerd zaten. We liepen zo'n 5 kilometer terug, maar we hadden pech, we zaten wel goed. Dus toen maar weer opnieuw beginnen.

Er was veel te zien, er was natuurlijk prachtige flora en fauna; hagedissen en zelfs weer slangen, een ging er net voor Ben de weg over.

De afstand was al te groot geworden, maar we moesten toch voor onderdak naar Poggio Mirteto. We hadden ook bijna geen water meer. We lieten ons wat zakken en toen we beneden waren, hadden we geluk; de plaatselijke bus stopte voor ons. Deze nam ons de laatste 8 kilometer mee. Van betalen wilden ze niks weten. Eerst dronken we in Poggio Mirteto een pilsje, hier wezen ze ons ook de weg naar een auberge. We waren welkom en er was er avondeten.

Na het eten liepen we weer naar het oude gedeelte en dat was de >>>

moeite waard. We troffen er nog een Nederlands echtpaar, dat een gedeelte van het Kees Rodenburgpad aan het lopen was. Volgens hen was dat zeer onduidelijk beschreven.

Moe, maar tevreden gingen we om 21.45 uur slapen.

45 kilometer gelopen

27 MEI

Het was vannacht warm en benauwd op de kamer. In de auberge was vanmorgen niets te krijgen.

We moesten wel lachen om het kantoorje van de eigenaar op de overloop en zijn boekhouding was een vraagteken. Om 7.30 uur waren we op pad. Bij de eerste bar, die we tegenkwamen, hebben we goed gegeten. Toen begon de laatste wandeldag tot Rome.

Tot 11.00 uur hadden we veel afwisseling en het was rustig met het verkeer. Maar hierna moesten we de N339 op en toen kwam het verkeer. Want alle wegen leiden naar Rome. We kwamen in een dorp langs het station. Ben zei hier: „Sjef we mogen er hier gerust een punt achter zetten, want dit is niet te doen.” Ik vond het goed, want het was al 30 graden en de benzinelucht was niet te harden.

Bij de tabakswinkel konden we een treinkaartje tot in Fulorinte kopen, ze maakten ons duidelijk dat we van daaruit met de metro verder moesten. Het station zelf heette 'Poggio Mirteto'. Om 12.40 uur ging de trein. Alle passagiers werden met de auto of taxi gebracht.

Toen we in Fulorinte aankwamen, waren we verbaasd dat er zoveel mensen met de metro meegingen, en het gejaagde dat we twee maanden niet hadden gehad, begon hier ook weer.

Maar voor we dat hadden overzien, stonden we al in Rome. We vonden een leuk hotel voor twee dagen. Nadat we opgefrist waren gingen we op een terras een paar pilsjes drinken en keken we naar al die drukte.

Ook belden we Pam en Tiny om te zeggen dat we in Rome waren aangekomen. Wat waren ze trots op ons.

Daarna liepen we nog wat rond. Op een leuk buitenterrasje aten we ons avondeten. Er kwamen hier regelmatig straatmuzikanten spelen en ze verwachtten dan een fooi.

Het ritme van vroeg naar bed gaan zit er nog in. Daarom zochten we om 22.00 uur weer onze slaapkamer op.

-wordt vervolgd-

CONSTANT AAN DE WANDEL

De Achterhoekse Wandelvierdaagse te Doetinchem

Op maandag 18 augustus 2008 vertrok mijn persoon per trein vanuit Baarn via Utrecht en Arnhem naar Doetinchem. Na aankomst per taxi naar Stadshotel de Graafschap in het centrum van Doetinchem, waar ik logeerde. In de loop van de middag naar de Tenshal aan de Sportweg om startkaarten op te halen voor de volgende dag.

Op dinsdag om circa 8.00 uur gestart op de 20 km. We liepen over het bedrijventerrein De Huet en door het buitengebied Eldrik naar Laag Keppel, waar bij de brug aan de Oude IJssel de verzorging was. Hierna volgden we het pad langs de Oude IJssel tot aan de volgende brug. Na die brug naar Hoog Keppel, waar in de Hessenhal de grote rust was. Vervolgens door bossen en langs weilanden via de Hessenallee naar Langerak (bij Doetinchem), waar de verzorging was. Na de verzorging door het landgoed Hagen en vervolgens via straten naar de finish. Het was goed wandelweer.

Op woensdag in de regen gestart via het kasteel De Kelder en langs woongebied De Kruisberg en via Wassinkbrink naar boerderijcamping Schreurskamp, waar de verzorging was. Daarna via het groene hart van de Achterhoek naar Zelhem. In Zelhem via straten naar het zalencentrum Het Witte Paard, waar de horecarust was. Na de pauze de oude spoorlijn Zelhem/Doetinchem gekruist om dan naar Heidenhoek te gaan voor de verzorging bij Maalderink. Daarna langs de rand van Doetinchem en via bedrijventerrein Verheulsweiden naar de finish. Later op de dag was het droog.

Op donderdag wandelden we door de woonwijk De Huet en Het Broek naar Wehl, waar bij het partycentrum De Olde Beth de horecarust was. Het was erg druk. Na de pauze naar Kilder met uitzicht op Montferland, waar de verzorging was bij Theeschenkerij Sophie Rosa. Na de verzorging door het Bergher Bos met stijgingen en dalingen en uiteraard met vele vergezichten. Na het verlaten van de bossen via binnenwegen naar Braamt, waar bij De Olde Boerderije de rust was. Daarna langs een drukke weg naar de wijk Dichteren (bij Doetinchem), waar bij cafetaria 't Praothuus de rust was. Vervolgens via de wijk De Huet met parken tussendoor naar de finish. Het was goed wandelweer.

Op vrijdag wandelden door de woonwijk De Hoop en deels over het bedrijventerrein Verheulsweiden naar het bosgebied De Wrangle naar 't Onland, waar bij het restaurant Het Onland de rust was. Het was erg druk. We zetten de tocht voort door het bosgebied Slangenburg naar het buurtschap IJzevoorde, waar in Pokkershutte (schoolgebouw) de rust was. We zetten de tocht voort richting Doetinchem. Aldaar aangekomen door de wijk Overstegen en door parken naar het centrum van Doetinchem, waar we doorheen wandelden. Na het centrum de brug over de Oude IJssel gekruist en vervolgens naar Sportpark Zuid, waar gefinisht werd.

Het was een mooie wandelvierdaagse en we hadden goed wandelweer. Er gingen van start circa 2100 wandelaars. Na de wandeling reisde mijn persoon, na het ophalen van de bagage uit mijn hotel, meteen per trein terug naar Baarn.

- Constant Dedel -

FOTO-FINISH?

Een niet alledaags plaatje van het NK 20 km snelwandelen – een algehele RWV-aangelegenheid met Harold van Beek, Jacques van Bremen en Richard Leijenaar op resp. 1, 2 en 3.

Dat Hans van Wakeren (10) aanschouf had te maken met opnamen voor 'Man Bijt Hond'.

NOG TOT 15 OKTOBER INSCHRIJVEN VOOR TRAININGSWEEKEND LIMBURG

LPS - SECTIE L.A.

Voor iedereen die iets wenst te leren op het gebied van (snel-)wandelen is er van 7 t/m 9 november in Limburg weer een Trainingsweekend. De training leidt tot een betere loopstijl, een hoger wandeltempo met minder inspanning of tot gewoon minder moe aan de finish komen. De organisatie is weer in handen van Marcelino Sobczak. Inschrijven kan nog tot 15 oktober.

Evenals bij de twee voorgaande edities is ook dit jaar de opzet om onder begeleiding van de beste leraren van Nederland deel te nemen aan drie leerzame maar zeker ook gezellige trainingdagen in het schitterende Limburgse landschap. Daarbij is het leuk om contacten op te doen en eens mensen te leren kennen van andere verenigingen.

Leeftijd maakt niet uit; of men prestatiegericht loopt of recreatief wandelt evenmin. Iedereen wordt op zijn eigen niveau begeleid en kan er iets van opsteken. Of zoals docent Fred Röhner altijd zegt: 'Iedereen kan het leren'. Ter ondersteuning wordt van de deelnemers een video-analyse gemaakt.

Speciale gastdocent dit jaar is de vaste masseur van Marcelino. Hij vertelt over de ins en outs van sportmassage en laat deelnemers voelen hoe het is om door een ervaren sportmasseur te worden behandeld.

Voor deze derde editie is een nieuw en groter onderkomen gevonden: de Bekerhof in Hunsel, een plaatsje vlak onder Weert, dat hopelijk een blijvende uitvalsbasis zal zijn. Op deze locatie is plaats voor maximaal 40 cursisten, wat gezien de grote vraag van voorgaande jaren een enorme verbetering is.

Hunsel is zeer goed te bereiken met openbaar vervoer. Met een telefoontje vooraf is het zelfs mogelijk opgehaald te worden van station Weert.

Het weekend start vrijdagavond 7 november om 16.30 uur en eindigt zondagmiddag 9 november om 16.00 uur. Het volledige programma kost 70 euro per persoon. In deze prijs is alles inbegrepen: ook de hapjes en de drankjes evenals het begeleidende cursusmateriaal. Deelnemers dienen alleen een slaapzak, laken en kussensloop mee te nemen. Wie één dag komt, betaalt 30 euro. Vooraanmelding is vereist; betaling is pas bevestiging.

Vóór 15 oktober a.s. moet het inschrijfgeld zijn overgemaakt op rek.nr. 93.53.16.019 ten name van M.E.O. Sobczak te Landgraaf.

Daarnaast kan men schrijven of mailen naar:

Marcelino Sobczak, Willem van Oranjestraat 22, 6371 EV Landgraaf, of: iranicus@orange.nl

Vermeld altijd uw naam, telefoon, huis- en mailadres!

Voor info over De Bekerhof: zie <http://gazn.nl/bekerhof.htm>

100x LONG DISTANCE WALKER

1.	Ernst Westerhoff	Drunen	OLAT
2.	Gerrit van Haandel	Zeeland	OLAT

75x LONG DISTANCE WALKER

004	Frans Devoght	Turnhout (B)	
005	Piet van der Kroft	Reeuwijk-dorp	
006	Marry Heuvelman	Ouderkerk a/d IJssel	

50x LONG DISTANCE WALKER

012	Wim Freriks	Winterswijk	OLAT
-----	-------------	-------------	------

40x LONG DISTANCE WALKER

016	Ad Leermakers	Loon op Zand	
017	Rolf Craanen	Amersfoort	OLAT
018	Gerrit Bonants	Maashees	
019	Arie Klootwijk	Barendrecht	

25x LONG DISTANCE WALKER

028	Huub Steins	Eijsden	
029	Robert De Wolf	St. Niklaas (B)	
030	Ad Leermakers	Loon op Zand	
031	Ties van den Berg	Nijmegen	
032	Rik Weverbergh	Diepenbeek (B)	OLAT

MASTER LONG DISTANCE WALKER

071	Ilona Klinkendon	Maassluis	
072	Teunis van de Pol	Tiel	
073	Hein Sanders	Voorburg	
074	Wim van Cappelle	Arnhem	OLAT

SUPER LONG DISTANCE WALKER

083	Rino Hamelink	Best	
084	Wim van Cappelle	Arnhem	OLAT
085	Nicole Nacken	Helmond	OLAT

LONG DISTANCE WALKER

113	Rob Faltin	Amsterdam	
114	Martijn vd Boogaard	Spijkenisse	

Door omstandigheden kunnen wij deze maand geen LPS-uitslagen publiceren. Wel op www.olat.nl

Redactie

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

datum	plaats	vereniging	informatie
19 okt	Tilburg	Hart v Brabant/RWV	NK 50 km snelwandelen Mannen; NK 10 km snelwandelen Vrouwen, Bijsterveldenlaan 1. Bijprogramma (ook prestatie): 50-20-10-5-3-1 km. NK: alleen voorinschrijving, vóór 1 oktober. Voor alle andere afstanden is na-inschrijving bij de start mogelijk. Starttijden: 50 km: 11 uur; 20 km: 13 uur; 10-5-3-1 km: 14 uur. Inschrijven en contact: Hans v/d Knaap, 010 - 4662015 of snelwandelen@rotterdamsewandelsportvereniging.nl
02 nov	Rotterdam	RWV	Winterserie, 1 ^e wedstrijd. Wegwedstrijden (ook prestatietochten) van 1 t/m 10 km. Start om 11.00 uur. Inschrijven voor 10:15 uur in de kantine van de kunststofbaan aan het Langepad.
16 nov	Rotterdam	RWV	Winterserie, 2 ^e wedstrijd. Zie info bij 2 november
07 dec	Rotterdam	RWV	Winterserie, 3 ^e wedstrijd. Zie info bij 2 november
21 dec	Amsterdam	Sv de LAT	Winterserie 5 en 10 km, 1e wedstrijd Prestatietocht 20 km. Starttijd: 12.00 uur AV 23, Radioweg 89, 1098 NG Amsterdam

LPS - SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

100x MASTER KENNEDY WALKER

002 Rob Keetlaer Best OLAT
 003 Mart Douven Ospel OLAT

50x MASTER KENNEDY WALKER

013. Frans v.d. Berg Rijsbergen

40x MASTER KENNEDY WALKER

017. Wim Bandsma Hilversum
 018. Hans Pranger Handel OLAT
 019. Bert Pakvis Den Haag
 020. Henk Bartelds Apeldoorn
 021. Jelte v.d. Zee Vleuten OLAT

25x MASTER KENNEDY WALKER

052. Hans Pranger Handel OLAT
 053. Nico van Hassel Rosmalen OLAT
 054. Koos v.d. Maden Wijchen
 055. Cor Jan Klopper Wijchen
 056. Henk Bartelds Apeldoorn
 057. Marry Heuvelman Ouderkerk a/d IJssel
 058. Jelte v.d. Zee Vleuten OLAT
 059. Gerrit Arfman Kapel-Avezaath OLAT
 060. Ton de Jong Boxtel OLAT
 061. Joop Smies 's Hertogenbosch
 062. Renee Vroom Zaandam

KENNEDYWALKER GOUD

Rob Faltin Amsterdam
 H. Hooijmaaijers Dongen
 Pierre Janssen Breda
 Eric-Jan van Oorschot Made
 Ernie Dorré Arnhem
 Ron van Winden Pijnacker
 Henk Bartelds Apeldoorn
 Henk van Halen Eindhoven
 Jan van Boerdonk Sint-Oedenrode OLAT
 Adriaan van den Dool Giessenburg
 Rik Weverbergh Diepenbeek (B) OLAT
 Appie Bos Drachten
 Jannie Bos-Krist Drachten
 Jaap de Jong Zuidlaren

Adri van der Graaff Breda OLAT
 Tineke Kazimier Leeuwarden
 Joop Smies 's Hertogenbosch
 Carlo Post Utrecht
 Renee Vroom Zaandam

KENNEDYWALKER ZILVER

S. de Haas Noordwijk
 Jaap de Jong Zuidlaren
 Ans van Putten Utrecht
 Henk de Jonge Enschede
 Albert Koopman Dalen
 Pierre Janssen Breda
 M. Hooijmaaijers Dongen
 Pierre Janssen Breda
 Robert Kommeren Spijkenisse
 Annie Nooyens Antwerpen (B)
 Henk Bartelds Apeldoorn
 Sylvia Flink van der Horst De Meern
 Peter Paping Emmen
 Luc Knockaert Sint-Kruis Brugge
 Appie Bos Drachten
 Jannie Bos Krist Drachten
 Bertus Meurs Ede
 Steven Huiberts Heelsum
 Joop Smies 's Hertogenbosch
 P. Rademaker Heerenveen
 Bernard Oude Nijhuis Vlijmen OLAT
 P. Rademaker Heerenveen

KENNEDYWALKER BRONS

Timo Sariwating Tiel
 Mieke Raaijmakers Veghel OLAT
 Jurgen Mol Balen (België)
 Rien van Ginkel De Bilt OLAT
 Sandra Irene de Graaff Rotterdam
 Cees Gutteling Melissant OLAT
 Erik Steeman Hoofddorp
 Jan de Boer Laren (NH)
 Bill van Gulück Hippolytushoef
 Robert Kommeren Spijkenisse
 Willy Griffioen-Lam Hollandse Rading
 Henk Bartelds Apeldoorn
 Eric Jolie Dongen
 B. Altena Heerenveen
 Martien van Diek Duiven
 Johan Jansen Oude Pekel
 Hans Noordover Leiden
 Thea Noordover Leiden
 Piet Stevens Gendt
 Peter Poorts Oss
 Johan Hertgers Apeldoorn
 B.v.d. Coolwijk Oss
 E.Sanders Maastricht
 Harm Pops Grootegast
 Geert van Hoef Ederveen
 A. van Ginkel Waarder
 Joop Smies 's Hertogenbosch

Even lekker wegdromen?
 Of juist terugkomen in je lijf na alle drukte van de dag?
 Laat je vervennen op de massagetafel.
 Gewoon, even een fijne ontspannings-massage ondergaan.

Christ de Louw
 Annastraat 204 0411-688202
 5282 MZ Boxtel massage@kunuzante.nl